

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2025 – Numri: 237

Tiranë – E premte, 19 dhjetor 2025

PËRMBAJTJA

	Faqe
Dekret i Presidentit nr. 480, datë 16.12.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 29075
Dekret i Presidentit nr. 481, datë 16.12.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 29075
Dekret i Presidentit nr. 482, datë 16.12.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 29075
Dekret i Presidentit nr. 483, datë 16.12.2025	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 29075
Udhëzim i ministrit të Turizmit, Kulturës dhe Sportit nr. 1, datë 18.11.2025	Për miratimin e tarifave dhe të mënyrës së përdorimit të tyre për shërbimet që kryhen nga arkivi qendror shtetëror i filmit..... 29076
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 63, datë 23.10.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-2029 (280), datë 15.5.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Lartë..... 29076
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 68, datë 5.11.2025	Me objekt rihapjen e procesit gjyqësor dhe shfuqizimin e vendimit nr. 15, datë 11.3.2021, të Gjykatës Kushtetuese. Rishqyrtimin e kërkesës së kërkuarit të paraqitur përpara Gjykatës Kushtetuese në datën 2.2.2018, për të cilin u mor vendimi nr. 15, datë 11.3.2021, i Gjykatës Kushtetuese..... 29084

Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 73, datë 19.11.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 352, datë 24.6.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 164 (87-2024-223), datë 31.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2024-1979 (299), datë 4.12.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	29096
	Kërkesë për shpalljen të zhdukur të shtetasit Kristaq Mile.....	29102

DEKRET**Nr. 480, datë 16.12.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:**Neni 1**

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të saj, shtetas:

1. Karla Vanessa Carlos Manuel Juarez Mora

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj**

DEKRET**Nr. 481, datë 16.12.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:**Neni 1**

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Eileen Salim M.A Elcheikhyoussef
2. Lien Salim M.A Elcheikhyoussef

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj**

DEKRET**Nr. 482, datë 16.12.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:**Neni 1**

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të saj, shtetas:

1. Ulpiana Osman Ruhani Borova

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

**PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj**

DEKRET**Nr. 483, datë 16.12.2025****PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Adem Ökkaş Ay

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

UDHËZIM
Nr. 1, datë 18.11.2025

**PËR MIRATIMIN E TARIFAVE DHE TË
MËNYRËS SË PËRDORIMIT TË TYRE
PËR SHËRBIMET QË KRYHEN NGA
ARKIVI QENDROR SHTETËROR
I FILMIT**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës; të pikës 6, të nenit 176, të ligjit 27/2018, “Për trashëgiminë kulturore dhe muzetë”, i ndryshuar, ministri i Turizmit, Kulturës dhe Sportit

UDHËZON:

1. Përcaktimin e tarifave për shërbimet e ofruara nga Arkivi Qendror Shtetëror i Filmit, (AQSHF), në përputhje me kompetencat e parashikuara në ligjin nr. 27/2018, “Për trashëgiminë kulturore dhe muzetë”, të ndryshuar, sipas shtojcës nr. 1, pjesë përbërëse e këtij udhëzimi.

2. Tarifat bëhen publike në faqen zyrtare të Arkivit Qendror Shtetëror të Filmit.

3. Të ardhurat nga tarifat e mbledhura derdhen 70% (shtatëdhjetë për qind) në buxhetin e shtetit dhe 30% (tridhjetë për qind) në buxhetin e AQSHF-së.

4. Për zbatimin e këtij udhëzimi ngarkohet Arkivi Qendror Shtetëror i Filmit.

Ky udhëzim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I TURIZMIT, KULTURËS
DHE SPORTIT
Blendi Gonxhja

SHTOJCA 1

Shërbimi	Qira salle për 1 orë	Biletë për hyrje në kinema	Biletë për vizitë në AQSHF (guided tour)
Tarifa e propozuar	20,000 lekë	200 lekë/person të rritur 100 lekë/person deri 18 vjeç	300 lekë/vizitor

VENDIM

Nr. 63, datë 23.10.2025

**NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj,	kryetare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare;
Fiona Papajorgji,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahim,	anëtar ,
Marjana Semini,	anëtare,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 23.10.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 2 (U) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Uljana Jeshili, Erind Jeshili, përfaqësuar nga avokate Arjola Sheri Abdyli, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Byroja Shqiptare e Sigurimit, përfaqësuar nga drejtoresha ekzekutive, Anila Hoxha.

Shoqëria e Sigurimeve “INSIG” sh.a., përfaqësuar nga drejtori i përgjithshëm, Kadri Morinaj.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-2029 (280), datë 15.5.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Kthimi i çështjes për rigjykim në Gjykatën e Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 42, 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Holta Zaçaj, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkueses Uljana Jeshili (*kërkuessa e parë*) dhe kërkuessit Erind Jeshili (*kërkuessi i dytë*), që kanë kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Byrosë Shqiptare të Sigurimit (BSHS), që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Shoqërisë së Sigurimeve “INSIG” sh.a. (*shoqëria INSIG*), që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuessit janë trashëgimtarët ligjorë të të ndjerit E. J., përkatësisht bashkëshortja dhe djali i tij, i cili ka humbur jetën si pasojë e një aksidenti automobilistik, të ndodhur në datën 27.8.2008, në Tiranë.

2. Duke qenë se mjeti shkaktoi aksidentit nuk ka qenë i siguruar në asnjë nga shoqëritë e sigurimit që operojnë në treg, kërkuessa e parë, personalisht dhe si përfaqësuese e djalit të saj të mitur në atë kohë, kërkuessit të dytë, i është drejtuar BSHS-së, si subjekti i përcaktuar me ligj për përgjegjësinë ndaj të tretëve në rastet kur mjeti motorik shkaktoi aksidentit nuk është i siguruar. Në vijim, BSHS-ja ia ka deleguar kompetencat shoqërisë së sigurimit, e cila ka bërë përlogaritjen e vlerës së dëmit në shumën totale 9.680.782 lekë. Kjo shumë është tërhequr nga kërkuessa e parë.

3. Më pas, në datën 20.6.2011, kërkuessa e parë ka nënshkruar një deklaratë noteriale, me anë të së cilës ka deklaruar se është dakord me shumën e dëmshpërblimit dhe se nuk ka asnjë pretendim tjetër financiar ndaj shoqërisë së sigurimit lidhur me aksidentin e ndodhur.

4. Pas më shumë se dy vjetësh kërkuessa e parë i është drejtuar gjykatës, duke kërkuar diferencën e dëmit real pasuror dhe jopasuror të pësuar për shkak të aksidentit, më palë të paditura shoqërinë INSIG dhe BSHS-në. Gjatë gjykimit në shkallë të parë është futur në gjykim në cilësinë e personit të tretë, ndërhyrës kryesor, edhe kërkuessi i dytë. Në përfundim, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me

vendimin nr. 10174, datë 23.10.2014, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë. Ajo gjykatë ka vlerësuar se fakti që kërkuessa e parë ka pranuar si detyrim shumën 9.690.782 lekë nëpërmjet deklaratës noteriale, duke deklaruar se nuk ka asnjë pretendim tjetër financiar lidhur me ngjarjen, nënkupton se detyrimi i palës së paditur mbi çdo shumë tjetër tej asaj të pranuar si të tillë, është shuar, duke u njohur si detyrim i ri ai në shumën e pranuar dhe të ekzekutuar.

5. Për ankimin e kërkueses së parë, Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 2361, datë 24.11.2015, ka vendosur ndryshimin e vendimit të gjykatës së shkallës së parë dhe detyrimin e palës së paditur për t’u paguar kërkuessve diferencën e dëmit të pësuar, në shumën 8.862.470 lekë. Sipas asaj gjykate, shuma e dhënë nga shoqëria e sigurimit përmban vetëm dëmin pasuror, ndërsa në bazë të vendimit unifikues nr. 12, datë 13.9.2007, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë (*vendimi unifikues nr. 12/2007*), është zgjeruar përmbajtja e llogaritjes së dëmit për këto raste, duke përfshirë edhe dëmin jopasuror. Sipas gjykatës së apelit, pala e paditur i ka përqendruar pretendimet në ekzistencën e deklaratës noteriale, të cilën e ka cilësuar si joligjore. Pretendimi për parashkrimin e padisë, vijon ajo, me të drejtë nuk është marrë parasysh nga gjykata e shkallës së parë. Kundër atij vendimi kanë paraqitur rekurs shoqëria e sigurimit dhe BSHS-ja.

6. Në datën 15.5.2024, Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka marrë në shqyrtim në dhomën e këshillimit rekursin e subjekteve të interesuara, shoqërisë së sigurimit dhe BSHS-së dhe me vendimin nr. 00-2024-2029 (280) ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të gjykatës së shkallës së parë.

7. Në datën 29.1.2025, kërkuessit, nëpërmjet shërbimit postar, i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*), me ankim kushtetues individual, sipas objektit, i cili është regjistruar në datën 31.1.2025. Kolegji i Gjykatës, me vendimin e datës 4.4.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

8. *Kërkuessit*, në mënyrë të përmbledhur, kanë parashtruar se u është cenuar e drejta për një proces të

rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

8.1 *E drejta e aksesit* e lidhur me *standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi në pjesën arsyetuese të vendimit të Gjykatës së Lartë, e cila është vetëm dy faqe, nuk janë analizuar, arsyetuar dhe shtjelluar faktet dhe ligji ku është bazuar ajo gjykatë për marrjen e vendimit të saj. Në atë vendim nuk janë analizuar dhe interpretuar as pretendimet e palëve në dy shkallët më të ulëta të gjykimit. Vendimi i Gjykatës së Lartë, rrjedhimisht edhe ai i shkallës së parë, i cili është lënë në fuqi, janë në kundërshtim me përcaktimet e Kodit Civil (KC), pasi kërkuesve u është shpërblyer vetëm dëmi pasuror i pësuar nga aksidenti, por nga gjykimi ka rezultuar se dëmi real i pësuar është më i madh se shuma e dhënë. Ato gjykata, edhe pse e kanë marrë në analizë vendimin unifikues nr. 12/2007, e kanë anashkaluar atë, me pretendimin se vetë kërkuesja e parë, nëpërmjet deklaratës noteriale, ka deklaruar se nuk ka pasur asnjë pretendim tjetër. Ky interpretim është i pabazuar në ligj, pasi sipas nenit 610 të KC-së marrëveshja që paraprkasht përjashton/kufizon përgjegjësinë e personit që ka kryer dëm me faj është e pavlefshme, për rrjedhojë ekzistenca e deklaratës noteriale nuk i heq kërkueses të drejtën për të pretenduar pasaktësinë e llogaritjes së dëmit. Ndërsa pretendimi se detyrimi është shuar për shkak të vullnetit të shprehur nga kërkuesja në deklaratën noteriale, nuk qëndron, pasi sipas KC-së, detyrimet lindin nga kontratat ose ligji. Edhe pretendimi i palës së paditur për parashkrimin e padisë nuk qëndron, pasi plotësohen kushtet e nenit 131/a të KC-së për ndërprerjen e afatit të parashkrimit të padisë, i cili, për më tepër, është tre vjet dhe jo dy vjet, siç pretendon pala tjetër, duke qenë se dëmi derivon nga një marrëdhënie jashtëkontraktore.

8.2 *E drejta për t'u dëgjuar*, pasi Gjykata e Lartë duhet ta kishte shqyrtuar çështjen në seancë me praninë e palëve, në mënyrë që të dëgjonte dhe parashtrimet e tyre e më pas të mbante një qëndrim përfundimtar.

8.3 *E drejta për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, pasi Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, duhet ta kishte zgjidhur çështjen duke interpretuar ligjin, pa marrë në shqyrtim provat e paraqitura nga palët dhe pa mbajtur një qëndrim për to.

9. **Subjekti i interesuar, BSHS-ja**, në mënyrë të përmbledhur, ka propësuar:

9.1 Në lidhje me *legjitimitimin e kërkuesve*, në drejtim të kriterit të shterimit të mjeteve juridike, ata i janë drejtuar kësaj Gjykate me kërkesë për rivendosjen në vend të të drejtave të shkelura, megjithatë ata nuk kanë ushtruar të drejtën e kundërrkursit në Gjykatën e Lartë, në përputhje me nenin 472 të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Për rrjedhojë, kërkuesit kanë legjitimitet pjesor për t'iu drejtuar Gjykatës.

9.2 Në lidhje me *themelin e çështjes*, kërkesa e kërkuesve është e pabazuar, pasi ata nuk kanë parashtruar argumente kushtetuese konkrete dhe të mjaftueshme që të mbështesin pretendimet e tyre.

9.3 Pretendimi për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar nuk qëndron. Sipas nenit 482/1 të KPC-së, shqyrtimi i çështjeve në Gjykatën e Lartë bëhet si rregull në dhomën e këshillimit mbi bazë të dokumenteve, përveç rasteve të përcaktuara në nenin 482/1 të atij kodi. Procesi në Gjykatën e Lartë është vënë në lëvizje nga palët e paditura në proces, duke u zhvilluar gjykim në dhomën e këshillimit mbi bazë të dokumenteve.

9.4 Edhe pretendimi për cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor* është i pabazuar, pasi ky pretendim nuk mund të mbështetet në numrin e faqeve të vendimit të Gjykatës së Lartë, por duhet të bazohet në argumente konkrete të pretenduara se mungojnë dhe se nuk janë arsyetuar nga ajo gjykatë. Pretendimet për mënyrën e trajtimit të dëmshpërblimit lidhen me çështjet e gjykimit në themel të çështjes dhe, si të tilla, nuk mund të pretendohen përpara kësaj Gjykate, për më tepër që kërkuesit nuk i kanë shteruar mjetet juridike efektive lidhur me to. Çështjet e interpretimit të ligjit janë zgjidhur tashmë nga Gjykata e Lartë. Gjithsesi, në rastin konkret, është kryer përlllogaritja e dëmit pasuror dhe jopasuror në përputhje me ligjin e kohës dhe dëmshpërblimi është shlyer tërësisht. Në këtë kuadër, vlen të theksohet se referimi të vendimi unifikues nr. 12/2007 ndodh në rastet kur ka boshllëqe në legjislacion, ndërsa në rastin konkret është i zbatueshëm udhëzimi metodik i trajtimit të dëmeve i Ministrisë së Financave nr. 24, datë 15.11.2007, mbi bazën e të cilit është bërë përlllogaritja.

10. **Subjekti i interesuar, shoqëria INSIG**, në mënyrë të përmbledhur, ka propësuar:

10.1 Në lidhje me *legjitimitimin e kërkuesve*, në drejtim të kriterit të shterimit të mjeteve juridike, ata i janë drejtuar kësaj Gjykate me kërkesë për

rivendosjen në vend të të drejtave të shkelura, megjithatë ata nuk kanë ushtruar të drejtën e kundërrekursit në Gjykatën e Lartë, në përputhje me nenin 472 të KPC-së. Për rrjedhojë, kërkuesit kanë legjitimitet pjesor për t'iu drejtuar kësaj Gjykate.

10.2 Në lidhje me *thirrjen e saj si subjekt i interesuar*, shoqëria INSIG prapëson se, siç ka rezultuar edhe gjatë gjykimit, shkaktari i aksidentit nuk ka qenë i siguruar me policë sigurimi për përgjegjësinë e palëve të treta dhe se institucioni përgjegjës për administrimin e fondit të kompensimit dhe dëmshpërblimin për raste, si rasti konkret, është BSHS-ja, e cila ka personalitetin e saj juridik. Ndërsa shoqëria INSIG është autorizuar nga BSHS-ja për kryerjen e pagesës së dëmit në fjalë dhe nuk ka pasur legjitimitet pasiv për të marrë pjesë në gjykim dhe, rrjedhimisht, nuk mund të jetë subjekt i interesuar në këtë gjykim kushtetues, si dhe as të ngarkohet nga gjykata me detyrime për pagime dëmi të mëtejshme.

10.3 Pretendimet e kërkuesve lidhen me interpretimin e ligjit që janë në juridiksionin e gjykatave të zakonshme. Për këto pretendime ata nuk kanë paraqitur argumente kushtetuese.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesve

11. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a, të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

12. Në lidhje me legjitimitimin *ratione personae*, Gjykata vëren se kërkuesit, në cilësinë e familjarëve të afërt të viktimës (bashkëshortja dhe i biri), kanë ngritur padi në gjykatat e zakonshme për të kërkuar diferencën e shpërblimit të dëmit nga humbja e jetës së tij, proces i cili ka përfunduar me vendimin e

Gjykatës së Lartë, objekt i ankimit kushtetues individual. Për rrjedhojë, ata justifikojnë interesin në çështjen kushtetuese të parashtruar, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës.

13. Për sa i takon kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, bazuar në nenin 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, Gjykata vëren se kërkuesit i janë drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm dhe pasi kanë shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit. Për rrjedhojë, ata nuk kanë mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tyre kushtetuese, përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

14. Kërkuesit legjitimohen edhe *ratione temporis*, në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi i Gjykatës së Lartë mban datën 15.5.2024 dhe sipas shkresës nr. 835/1 prot., datë 21.2.2025, lënda “Kthim përgjigjeje” të asaj gjykate, rezulton se ai është bërë i disponueshëm për palët në datën 26.12.2024, kur është publikuar në faqen zyrtare të saj, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 29.1.2025, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

15. Në drejtim të legjitimitimit *ratione materiae*, në ankimin kushtetues individual kërkuesit kanë pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt në disa aspekte të saj.

16. Kërkuesit kanë pretenduar se Gjykata e Lartë u ka cenuar të drejtën për t'u dëgjuar duke e lidhur atë me formën e gjykimit në dhomën e këshillimit, pasi, sipas tyre, ajo gjykatë duhet ta kishte shqyrtuar çështjen në seancë gjyqësore me praninë e palëve, në mënyrë që të dëgjonte dhe parashtrimet e tyre e më pas të mbante një qëndrim përfundimtar për çështjen. Për pasojë, sipas tyre, ajo gjykatë ka keqinterpretuar ligjin material civil për sa i përket shpërblimit të dëmit jashtëkontraktor për shkak të vdekjes në aksident.

17. Subjekti i interesuar, BSHS-ja, ka prapësuar se ky pretendim nuk qëndron, pasi sipas nenit 482, pika 1, të KPC-së, shqyrtimi i çështjeve në Gjykatën e Lartë bëhet si rregull në dhomën e këshillimit mbi bazë të dokumenteve, përveç rasteve të përcaktuara po në atë kod. Procesi në Gjykatën e Lartë, sipas këtij subjekti të interesuar, është vënë në lëvizje nga palët e paditura në proces, duke u zhvilluar gjykim në dhomën e këshillimit mbi bazë të dokumenteve.

18. Gjykata konstaton se, bazuar në nenin 482, pika 1, të KPC-së, shqyrtimi i çështjes në Gjykatën e Lartë, si rregull, bëhet mbi bazë të dokumenteve në dhomën e këshillimit. Ndërsa në dhomën e këshillimit ajo gjykatë mund të vendosë shqyrtimin e çështjes në seancë gjyqësore me praninë e palëve vetëm kur Kolegji Civil vlerëson se çështja paraqet rëndësi nga pikëpamja e së drejtës për njësimin ose zhvillimin e praktikës gjyqësore, ose nëse e vlerëson si të nevojshme thirrjen dhe dëgjimin e palëve për shkak të problematikës ose kompleksitetit të çështjes, sipas përcaktimit të nenit 482/a, pika 1, të po atij kodi. Nisur nga përmbajtja e këtyre dispozitave, Gjykata vëren se, për sa i takon mënyrës së zhvillimit të seancës gjyqësore, Gjykata e Lartë ka dy mundësi: si rregull, shqyrtimin mbi bazë të dokumenteve në dhomën e këshillimit dhe, përjashtimisht, me praninë e palëve, vetëm për shkak të problematikës ose kompleksitetit të çështjes (*shih vendimin nr. 9, datë 27.2.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Nisur nga sa më lart, Gjykata çmon se shqyrtimi i rekursit nga Gjykata e Lartë në dhomën e këshillimit mbi bazë të dokumenteve nuk rezulton të jetë në shkelje të dispozitave procedurale civile, pasi një formë e tillë gjykimi është lejuar nga ligji. Po kështu, Gjykata vlerëson se nuk rezulton që Gjykata e Lartë të ketë vënë në diskutim çështje të ligjit, për të cilat palët nuk kanë qenë në dijeni ose nuk kanë pasur mundësinë të debatonin ose të jepnin mendimin e tyre më parë. Pavarësisht formës së shqyrtimit të rekursit në seancë gjyqësore në dhomën e këshillimit, Gjykata vlerëson se kjo mënyrë e zhvillimit të seancës gjyqësore mbi bazë të dokumenteve dhe pa praninë fizike të palëve, nuk do të thotë se ato nuk janë dëgjuar. Përkundrazi, në këto raste debati i palëve realizohet njësoj, pavarësisht formës së paraqitjes së argumenteve me shkrim, pra përmes shkëmbimit respektiv dhe në kohën e duhur të parashtrimeve, prapësimeve dhe provave dokumentare të paraqitura, të cilave Gjykata e Lartë u ka dhënë përgjigje, duke vlerësuar shkaqet dhe bazueshmërinë e tyre në themel (*shih vendimin nr. 41, datë 22.12.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Për më tepër, Gjykata konstaton se gjykimi në gjykatat e faktit (në gjykatën e shkallës së parë dhe në gjykatën e apelit) është zhvilluar në seancë gjyqësore me praninë e palëve, gjatë të cilave kërkuesve u është krijuar mundësia të marrin pjesë dhe të japin vlerësimin e tyre për çështjet e ligjit. Në

këto rrethana, Gjykata vlerëson se nuk qëndrojnë pretendimet e kërkuesve në lidhje me procesin e rregullt ligjor në drejtim të së drejtës për t'u dëgjuar për shkak të formës së shqyrtimit të rekursit në Gjykatën e Lartë.

20. Po në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkuesit në ankimin kushtetues individual kanë ngritur pretendime për cenimin e së drejtës e aksesit, standardit të arsytimit të vendimit dhe së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, duke i lidhur ato me arsyetimin e Gjykatës së Lartë, e cila, sipas tyre, ka interpretuar në mënyrë të gabuar kuadrin ligjor të zbatueshëm për shpërblimin e dëmeve për shkak të humbjes së jetës nga aksidentet, për rrjedhojë ka arritur në konkluzionin e gabuar se detyrimi për t'u paguar kërkuesve shpërblimin e dëmit jashtëkontraktor të shkaktuar nga vdekja e familjarit të tyre është shuar me falje përmes deklarates noteriale të kërkueses së parë, por duke referuar për këtë në dispozita të KC-së që rregullojnë detyrimet kontraktore dhe, për këtë shkak, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, e cila ka rrëzuar padinë e tyre.

21. Gjykata evidenton se për të drejtën e jetës, e cila ka qenë objekti i gjykimit në gjykatat e zakonshme, neni 21 i Kushtetutës dhe neni 2 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ) parashikojnë se jeta e personit mbrohet me ligj. Ndërsa Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut ka pohuar se në rast vdekjeje ose dëmtimi fizik të rrezikshëm për jetën, detyrimi pozitiv i shtetit, sipas nenit 2 të KEDNJ-së, duhet të konsiderohet se përfshin edhe krijimin e një sistemi gjyqësor efektiv dhe të pavarur, të aftë për t'i ofruar viktimës dëmshpërblim të përshtatshëm. Në rastet që kanë të bëjnë me shkaktimin e vdekjes nga pakujdesia, kjo kërkesë do të konsiderohet e përmbushur nëse sistemi ligjor u ofron viktimave ose të afërmeve të tyre një mjet juridik në gjykimin civil, qoftë veçmas ose edhe në lidhje me një mjet juridik në gjykimin penal, duke mundësuar përcaktimin e çdo përgjegjësie dhe marrjen e çdo mjeti juridik civil të përshtatshëm (*shih Stanevi k. Bullgarisë, nr. 56352/14, § 51, datë 30.5.2023; Nicolae Virgiliu Tănase k. Rumanisë, nr. 41720/13, datë 25.6.2019, §§ 135, 157–59*).

22. Për sa më sipër, Gjykata, nisur nga thelbi dhe përmbajtja e pretendimeve të kërkuesve, si dhe në konsideratë të faktit se neni 42 i Kushtetutës

parashikon se të drejtat e njohura me Kushtetutë (ku përfshihet edhe e drejta e jetës), nuk mund të cenohen pa një proces të rregullt ligjor dhe se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë, çmon që, në rastin konkret, këto pretendime të kërkuessve t'i analizojë në themel në drejtim të së drejtës për gjykim të drejtë, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e së drejtës për gjykim të drejtë

23. Kërkuessit kanë pretenduar se argumenti se detyrimi është shuar për shkak të vullnetit të shprehur nga kërkuessa në deklaratën noteriale, nuk qëndron, pasi, sipas KC-së, detyrimet lindin nga kontratat ose ligji. Sipas kërkuessve, Gjykata e Lartë ka arsyetuar se detyrimi për t'u paguar atyre shpërblimin e dëmit jashtëkontraktor për shkak të vdekjes së familjarit të tyre, është shuar me falje përmes deklaratës noteriale të kërkuesses së parë, duke referuar në dispozita që rregullojnë detyrimet kontraktore dhe, për këtë shkak, ka vendosur lënie në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, e cila ka rrëzuar padinë e tyre. Ai vendim, sipas tyre, përmban analizë të gabuar dhe është në kundërshtim me nenin 610 të KC-së, i cili përcakton se është e pavlefshme marrëveshja që paraprkasht përjashton/kufizon përgjegjësinë e personit që ka kryer dëm me faj. Për rrjedhojë, ekzistenca e deklaratës noteriale nuk i heq kërkuesses të drejtën për të pretenduar pasaktësinë e llogaritjes së dëmit. Mbi këtë argument, sipas kërkuessve, është anashkalluar edhe zbatimi i vendimit unifikues nr. 12/2007, edhe pse formalisht ai është analizuar.

24. Subjekti i interesuar, BSHS-ja, ka prapësuar se pretendimet për mënyrën e trajtimit të dëmshpërblimit, sipas saj, lidhen me çështjet e gjykimit në themel të çështjes dhe, si të tilla, nuk janë lëndë për këtë Gjykatë, për më tepër që kërkuessit nuk i kanë shteruar mjetet juridike efektive për këto pretendime. Ndërsa çështjet e interpretimit të ligjit janë zgjidhur tashmë nga Gjykata e Lartë. Sipas këtij subjekti të interesuar, në rastin konkret është kryer përlllogaritja e dëmit pasuror dhe jopasuror në përputhje me udhëzimin metodik për trajtimin e dëmeve të Ministrisë së Financave, nr. 24, datë 15.11.2007, ndërsa referimi të vendimi unifikues nr. 12/2007 ndodh në rastet kur ka boshllëqe në legjislacion.

25. Neni 42, pika 2, i Kushtetutës, ndër të tjera, parashikon se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të

lirive dhe të interesave të tij kushtetues dhe ligjorë, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë. Gjykata në jurisprudencën e saj ka pohuar se detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës. Ajo nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt dhe për këtë arsye vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk vihen në dyshim, përveç rasteve kur gjetjet e tyre mund të konsiderohen si arbitrare ose haptazi të paarsyeshme. E thënë ndryshe, Gjykata vepron në rastin kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 25, datë 23.4.2025; nr. 67, datë 6.12.2023; nr. 59, datë 14.11.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, i cili, në çdo rast, duhet të jetë logjik dhe në tërësinë e tij duhet konsideruar si një unitet, ku pjesët përbërëse janë të lidhura ngushtësisht mes tyre. Zbatimi i këtij standardi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre (*shih vendimet nr. 9, datë 27.2.2024; nr. 13, datë 21.3.2023; nr. 29, datë 1.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Duke iu rikthyer çështjes në shqyrtim, Gjykata evidenton se në aksidentin e datës 27.8.2008, në të cilin ka humbur jetën trashëgimlënësi E. J. i kërkuessve, shoqëria INSIG e ka njohur si ngjarje sigurimi dhe ka filluar procedurat e verifikimit dhe të përlllogaritjes së shumës së sigurimit. Pas përfundimit të këtyre procedurave ajo i ka ofruar kërkuesses së parë shumën 9.690.782 lekë si shpërblim për dëmin e pësuar nga vdekja në aksidentin automobilistik të bashkëshortit të saj, të cilën ajo rezulton që e ka tërhequr. Pas kësaj, në datën 20.6.2011, kërkuessa e parë ka nënshkruar një deklaratë noteriale, me të cilën ka pranuar se është dakord me shumën e marrë dhe se nuk ka pretendime financiare të tjera ndaj shoqërisë INSIG për ngjarjen e sigurimit. Pas më shumë se dy vjetësh nga nënshkrimi i deklaratës noteriale, kërkuessa e

parë, edhe në cilësinë e përfaqësueses së kërkuesit të dytë, të mitur, i është drejtuar gjykatës me padi, duke kërkuar diferencën e dëmit real pasuror dhe jopasuror të pësuar për shkak të vdekjes së familjarit të tyre. Kjo padi është rrëzuar nga gjykata e shkallës së parë, e cila ka vlerësuar se detyrimi është shuar, pasi kërkuesja e parë, me deklaratën noteriale të datës 20.6.2011, ka pranuar si detyrim shumë e ekzekutuar tashmë, duke mos pasur asnjë pretendim tjetër financiar për ngjarjen, duke nënkuptuar se çdo detyrim tej shumës së pranuar si të tillë është shuar, ndaj nuk mund të kërkohej gjyqësisht. Në arritjen e këtij përfundimi, ajo gjykatë është bazuar në përmbajtjen e nenit 511 të KC-së, sipas të cilit *“deklarata me shkrim e kreditorit për faljen e detyrimit, e shuan atë kur i njoftohet debitorit...”*, si dhe të nenit 512 të po atij kodi, i cili përcakton se *“kur debitori ka në dorë dokumentin privat që provon detyrimin, prezumon se ky është shuar me falje”* (shih faqet 5 dhe 6, të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë).

27. Në të kundërt me vlerësimin e gjykatës së shkallës së parë, gjykata e apelit, e vënë në lëvizje me ankimin e kërkueses së parë, ka konkluduar se vendimi i ankimuar është i gabuar, duke arsyetuar se marrëveshja që paraprakisht përjashton ose kufizon përgjegjësinë e personit që ka kryer dëm me faj është e pavlefshme, referuar përmbajtjes së nenit 610 të KC-së. Për rrjedhojë, ajo gjykatë ka çmuar se lëshimi i deklaratës noteriale të datës 20.6.2011, nga kërkuesja e parë, me anë të së cilës ajo pranon shumë e akorduar nga shoqëria INSIG, duke deklaruar se nuk ka pretendime të mëtejshme, nuk i heq asaj të drejtën që, në rast se konstaton se vlerësimi i dëmit që ka pësuar nuk është i saktë, ta kërkojë atë. Lidhur me masën e dëmshpërblimit, gjykata e apelit ka konstatuar se shumata e dhënë nga shoqëria INSIG përmban vetëm dëmin pasuror, ndërsa ka evidentuar se në bazë të vendimit unifikues nr. 12/2007, për këto raste përfshihet edhe dëmi jopasuror në përllogaritjen e dëmit.

28. Gjykata e Lartë, e vënë në lëvizje me rekursin e subjekteve të interesuara, shoqërisë INSIG dhe BSHS-së, pasi ka evidentuar se gjykatat e shkallëve më të ulëta kanë mbajtur qëndrime të ndryshme për ligjin e zbatueshëm, gjë që ka kushtrëzuar edhe disponimin e tyre për zgjidhjen në themel të mosmarrëveshjes, ka çmuar ta zgjidhë vetë mosmarrëveshjen, duke konsideruar se çështja ka lidhje me efektet juridike që krijon deklarata noteriale e datës 20.6.2011, në raport me të drejtat

dhe detyrimet e palëve në çështjen konkrete. Sipas asaj gjykate, kjo deklaratë është nënshkruar me vullnetin e lirë dhe të pavesuar të kërkueses së parë dhe, si e tillë, nuk mund të evidentohet ndonjë shkak pavlefshmërie, qoftë në drejtim të formës së kryerjes së veprimit juridik, ose të metave të vullnetit të shfaqur nga ajo palë. Në kushtet e vlefshmërisë së një deklaratë të tillë, Gjykata e Lartë e ka vijuar analizën e saj në drejtim të përmbajtjes së asaj deklaratë, për të përcaktuar nëse duhet të vlerësohet si një mënyrë e shuarjes së detyrimit, sipas neneve 511 dhe 512 të KC-së, ose si një marrëveshje paraprake që kufizon përgjegjësinë e palës debitoare, sipas nenit 610 të KC-së. Në këtë drejtim, ajo gjykatë e ka çmuar të drejtë qëndrimin e gjykatës së shkallës së parë se në rastin konkret plotësohen kushtet e shuarjes së detyrimit nëpërmjet faljes si një mënyrë e parashikuar nga neni 511 i KC-së, i cili parashikon se deklarata me shkrim e kreditorit për faljen e detyrimit e shuan atë kur i njoftohet debitorit, përveçse kur ky i fundit nuk dëshiron të përfitojë nga falja. Ndërsa referimin e gjykatës së apelit tek neni 610 i KC-së për të argumentuar pavlefshmërinë e deklaratës noteriale, Gjykata e Lartë e ka vlerësuar të gabuar, duke vlerësuar se kjo dispozitë (neni 610) gjen zbatim në rastin e marrëveshjeve paraprake për të përcaktuar masën e dëmshpërblimit ndërmjet kreditorit dhe debitorit përpara momentit të ndodhjes së faktit të paligjshëm si burim i lindjes së këtij detyrimi (shih faqet 10 dhe 11, të vendimit të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë). Për rrjedhojë, Gjykata e Lartë, e cila ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, pasi ka konstatuar se çështja objekt gjykimi bazohet në dëmin jashtëkontraktor që rrjedh nga sigurimi i detyrueshëm i mjeteve motorike dhe se nuk ka të bëjë me një kërkim për shpërblim dëmi që rrjedh nga marrëdhëniet kontraktore, ka vlerësuar se detyrimi është shuar për shkak të faljes, sipas përcaktimeve të nenit 511 të KC-së *“Falja e detyrimit”*.

29. Gjykata rithekson se të drejtat individuale, qoftë edhe të natyrës procedurale (këto të fundit të konceptuara në funksion dhe të garancive të të drejtave materiale), duhet të interpretohen gjithmonë në atë mënyrë që të jenë efektive (shih vendimet nr. 56, datë 9.11.2023; nr. 6 datë 22.2.2022; nr. 5, datë 2.3.2011, të Gjykatës Kushtetuese). Në këtë këndvështrim, Gjykata çmon se në rastin konkret Gjykata e Lartë ka gabuar në përcaktimin e fakteve për deklaratën noteriale të nënshkruar nga kërkuesja

e parë më 20.6.2011, për shkak se e ka vlerësuar përmbajtjen e saj si një mënyrë të shuarjes së detyrimit që rrjedh nga marrëdhëniet kontraktore, me bazë ligjore në mbështetje të arsyetimit të saj, nenin 511 të KC-së “Falja e detyrimit”, në pjesën IV të atij kodi “Detyrimet”, e cila përmban dispozitat që rregullojnë marrëdhëniet kontraktore dhe detyrimeve që burojnë prej tyre.

30. Në këtë kuptim, Gjykata e Lartë nuk e ka interpretuar ligjin e zbatueshëm në koherencë me rrethanat e çështjes, pasi, megjithëse ka parashtruar se çështja objekt gjykimi lidhet me kërkimin e dëmit jashtëkontraktor që, si i tillë, nuk ka të bëjë me shpërblimin e dëmit që rrjedh nga marrëdhëniet kontraktore (*shih paragrafin 22, të vendimit të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë*), me qëllim arritjen e përfundimit të saj në çështjen konkrete, ka referuar dhe analizuar parashikimet ligjore, të cilat rregullojnë detyrimet që burojnë nga marrëdhëniet kontraktore, konkretisht në nenet 511 dhe 512 të KC-së, që i përkasin pjesës IV të atij kodi të titulluar “Detyrimet”, duke arritur në përfundimin se detyrimi për shpërblimin e dëmit jashtëkontraktor është shuar nëpërmjet faljes. Për më tepër, Gjykata e Lartë, duke analizuar vlerësimin e gjykatës së apelit lidhur me nenin 610 të KC-së, sipas të cilit “*është e pavlefshme marrëveshja që paraprakisht përjashton ose kufizon përgjegjësinë e personit që ka kryer dëm me faj*”, dispozitë kjo që bën pjesë në titullin IV të atij kodi “Detyrimet që rrjedhin nga shkaktimi i dëmit”, ka arsyetuar se ai gjen zbatim në rastin e marrëveshjeve paraprake për përcaktimin e masës së dëmshpërblimit ndërmjet “kreditorit” dhe “debitorit”, që janë palë në marrëdhënie detyrimi. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kjo mënyrë arsyetimi e Gjykatës së Lartë, e cila, nga njëra anë, ka pranuar se ndodhemi përpara shpërblimit të dëmit në një marrëdhënie jashtëkontraktore dhe, nga ana tjetër, u është referuar për zgjidhjen e çështjes dispozitave që rregullojnë marrëdhënie me natyrë të ndryshme, ato kontraktore, e bën kontradiktor vendimin e saj. “Falja”, e parashikuar nga neni 511 i KC-së, si një nga mënyrat e shuarjes së detyrimeve, gjen zbatim kur kreditori i detyrimit heq dorë nga përfitimi i një detyrimi konkret dhe i përcaktuar, gjë që nuk ka ndodhur në rastin e kërkuësës, sepse deklarata noteriale nuk ka të evidentuar se cili ka qenë detyrimi i subjektit të interesuar si debitor dhe në cilën shifër ose masë ky detyrim është shuar me falje nga kreditori (kërkuësja). Në këtë drejtim,

Gjykata vlerëson se në rast kundërshtimi të vlerës së dëmshpërblimit në këto raste, duhet të jetë gjykata ajo që vendos përfundimisht për vlerën e detyrimit dhe se vetëm përmbushja e tij mund të jetë e aftë të pasjellë shuarjen e detyrimit.

31. Në këtë pikë, Gjykata rithekson se raporti ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme udhëhiqet nga parimi i *subsidiaritetit*. Respektimi i të drejtave kushtetuese është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë. Roli i kësaj gjykate, si gjykatë e ligjit, është i një natyre të pazëvendësueshme. Ajo i ka të gjitha mjetet dhe kompetencat për ta bërë vetë këtë rol aktiv, i cili shkon përtej ligjit dhe synon të drejtën, duke ndikuar efektivisht edhe në vendimmarrjen e gjykatave të shkallëve më të ulëta (*shih vendimet nr. 10, datë 4.3.2021; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Nga ana tjetër, Gjykata ka pohuar se një interpretim i ligjit i palidhur me faktet konkrete ose abstrakt dhe i larguar prej rrethanave të çështjes objekt shqyrtimi nuk pajtohet me gjykimin konkret, pasi, në thelb, nuk i shërben zgjidhjes së mosmarrëveshjes në fjalë. Kjo sjell, si pasojë, që pjesa arsyetuese e vendimmarrjes së Gjykatës së Lartë të jetë formaliste dhe jokoherente në raport me rrethanat dhe faktet e çështjes, duke e larguar qëllimin e procesit nga vetë thelbi i së drejtës kushtetuese të individit (*shih vendimin nr. 66, datë 3.10.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Nën dritën e sa më sipër, Gjykata vë në dukje se për shkak të përcaktimit të gabuar të fakteve për deklaratën noteriale në çështjen e kërkuësve, Gjykata e Lartë, duke mbështetur arsyetimin e gjykatës së shkallës së parë, ka bërë një interpretim abstrakt të ligjit, i cili nuk pajtohet me gjykimin konkret, duke prodhuar një vendim kontradiktor që nuk e zgjidh mosmarrëveshjen në fjalë. Ky arsyetim i Gjykatës së Lartë në drejtim të pasojave që ka sjellë deklarata në shuarjen e detyrimit për shkak të faljes së tij, ka cenuar edhe të drejtën e aksesit në gjykim të kërkuësve, për shkak se ata nuk kanë mundur të realizojnë të drejtën e tyre për të kërkuar dhe kundërshtuar masën e dëmshpërblimit për shkak të humbjes së jetës së familjarit të tyre. Nën këtë optikë, pjesa arsyetuese e vendimmarrjes së Gjykatës së Lartë rezulton të jetë formaliste, duke e larguar qëllimin e procesit nga vetë thelbi i së drejtës për jetën, të parashikuar nga neni 21 i Kushtetutës dhe neni 2 i KEDNJ-së, në kuptim të garantimit të së drejtës për dëmshpërblim të përshtatshëm për familjarët e

viktimës. Për rrjedhojë, interpretimit të ligjit nga Gjykata e Lartë, në rastin në fjalë, i mungon analiza nga pikëpamja e faktit dhe e së drejtës, duke e bërë atë haptazi të paarsyeshëm ose arbitrar.

33. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës për gjykim të drejtë është i bazuar, sipas arsytimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71/a dhe 72, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-2029 (280), datë 15.5.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 23.10.2025.

Shpallur më 12.12.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska, Sandër Beci, Sonila Bejtja, Marjana Semini, Genti Ibrahim

VENDIM

Nr. 68, datë 5.11.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;

Ilir Toska anëtar;
Genti Ibrahim anëtar;
Marjana Semini anëtare,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 4.11.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 4 (S) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Swinkels Family Brewers N.V., përfaqësuar nga avokati Krenar Loloçi, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Shoqëria “Arseni” sh.p.k., përfaqësuar nga administratori Lavdush Tormetaj.

Drejtoria e Përgjithshme e Pronësisë Intelktuale, në mungesë.

OBJEKTI: Rihapja e procesit gjyqësor dhe shfuqizimi i vendimit nr. 15, datë 11.3.2021, të Gjykatës Kushtetuese.

Rishqyrtimi i kërkesës së kërkuarit të paraqitur përpara Gjykatës Kushtetuese në datën 2.2.2018, për të cilin u mor vendimi nr. 15, datë 11.3.2021, i Gjykatës Kushtetuese.

BAZA LIGJORE: Nenet 16, pika 2, 42, 131, pika 1, shkronja “F”, 134, pika 1 dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 71/c i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji organik i Gjykatës*); nenet 6, 14, 16, 28 dhe 126 të Kodit të Procedurës Civile (KPC).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Holta Zaçaj, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të Swinkels Family Brewers N.V. (*kërkuësja*), e cila ka kërkuar rihapjen e procesit në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) dhe pranimin e kërkesës për themelin e çështjes, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, shoqërisë “Arseni” sh.p.k., që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për themelin e çështjes, konstatoi mungesën e parashtrimeve me shkrim të subjektit të interesuar, Drejtorisë së Përgjithshme të Pronësisë Intelktuale (DPPI), si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuësja është një shoqëri tregtare e themeluar dhe regjistruar sipas legjislacionit

holandez, me emrin ligjor Swinkles Family Brewers N.V. dhe me emër tregtare edhe Bavaria N.V., e cila ka në pronësi markën tregtare B-52, pije energjike, pronësi e fituar nëpërmjet aplikimit në vendin e origjinës, në regjistrin e markave tregtare të Beneluksit, dhe regjistrimit të datës 22.2.2008, me nr. 838872. Ajo ka aplikuar, gjithashtu, për regjistrim ndërkombëtar në datën 20.6.2008 dhe marka tregtare B-52 është regjistruar përfundimisht në datën 24.6.2008, me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878. Po kështu, ajo ka aplikuar për shtrirjen e efekteve të mbrojtjes së markës B-52 edhe në Shqipëri nëpërmjet aplikimit të datës 21.10.2008, ndërsa është regjistruar në datën 12.2.2009.

2. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., është një shoqëri e së drejtës shqiptare, e cila është regjistruar si person juridik në datën 15.8.2006, me objekt kryesor të veprimtarisë së saj tregtare tregtimin me shumicë dhe pakicë të mallrave, kryesisht ato ushqimore, ndër të cilat edhe pijen energjike B-52. Në lidhje me regjistrimin e kësaj marke tregtare janë zhvilluar disa procese gjyqësore.

3. Në datën 6.11.2008, në bazë të kërkesës së datës 18.4.2008 të shoqërisë së huaj “N.D.L.”, me përfaqësues Z.L. dhe me adresë në Maqedoni (Maqedonia e Veriut), Drejtoria e Përgjithshme e Patentave dhe Markave (DPPM), sot DPPI-ja, në përputhje me dispozitat e ligjit të kohës nr. 7819, datë 27.4.1994, “Për pronësinë industriale”, ka regjistruar në emër të asaj shoqërie markën “B-52 Energy Drink”, me nr. 11992 regjistrimi, sipas elementeve përkatëse.

4. Në datën 16.6.2010, me kontratën nr. 3076 rep., nr. 2163 kol., shoqëria “N.D.L.”, e përfaqësuar nga Z.L., i ka shitur shoqërisë “Arseni” sh.p.k. markën, emrin, si dhe të gjitha të drejtat për këtë pije, jo vetëm në Shqipëri, por edhe në vendet e tjera ku ajo është e pajisur me patentë, kontratë që është e regjistruar në DPPM.

5. Në lidhje me regjistrimin e markës tregtare B-52 janë zhvilluar disa procese gjyqësore.

i. Procesi i parë gjyqësor

6. Mes palëve është zhvilluar procesi gjyqësor me objekt padie: “*Shfuqizimin e markës B-52 me nr. 970878, me pronar “Bavaria” N.V. Çregjistrimin e markës B-52 me nr. 970878 me pronar “Bavaria” N.V.*” dhe objekt kundërpadie: “*Shfuqizimin e markës tregtare B-52 me nr. regjistrimi kombëtar 11992, në pronësi të shoqërisë “Arseni” sh.p.k.*”. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 12870, datë 26.12.2012, ka

vendosur pranimin e kërkesëpadisë, duke shfuqizuar markën B-52 me nr. regjistrimi 970878, me pronar shoqërinë “Bavaria” N.V. dhe regjistrimin e vendimit të shfuqizimit në regjistrin e markave të DPPM-së. Ky vendim është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 1692, datë 5.9.2013. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2016-755 (66), datë 9.3.2016, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit nr. 1692, datë 5.9.2013, të Gjykatës së Apelit Tiranë.

ii. Procesi i dytë gjyqësor

7. Në datën 14.11.2013 shoqëria “Arseni” sh.p.k. i është drejtuar DPPM-së me kërkesë për regjistrimin e transferimit, në favor të saj, të pronësisë për markën ndërkombëtare B-52, me nr. 977607 regjistrimi ndërkombëtar. Në datën 10.4.2014 DPPM-ja ka dërguar pranë Organizatës Botërore të Pronësisë Intelektuale (WIPO) formularin përkatës për ndryshimin e pronësisë për markën ndërkombëtare me nr. 977607 regjistrimi nga pronari Z.L., përfaqësuesi i shoqërisë “N.D.L.”, të shoqëria “Arseni” sh.p.k. Me urdhrin nr. 13, datë 15.4.2014 (*urdhri nr. 13/2024*), DPPM-ja, duke vlerësuar se transferimi i pronësisë së markës ndërkombëtare është bërë gabimisht, bazuar në një kontratë shitjeje me anë të së cilës bëhet transferimi i pronësisë së markës tjetër tregtare nr. 11992 regjistrimi, ka urdhëruar revokimin e transferimit (ndryshimit) të pronësisë së markës ndërkombëtare, si dhe lënien e kësaj marke në pronësi të pronarit Z.L., duke njoftuar edhe WIPO-n dhe palët e interesuara.

8. Shoqëria “Arseni” sh.p.k. i është drejtuar gjykatës me padë për konstatimin e pavlefshmërisë absolute të urdhrit nr. 13/2014 të DPPM-së. Me vendimin nr. 4986, datë 22.9.2014, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë, duke konstatuar si absolutisht të pavlefshëm urdhrin nr. 13/2014 të DPPM-së, për shkak se ka vepruar në kapërcim të kompetencave të njohura me ligj, për sa kohë nuk parashikohet mundësia që ky organ të revokojë aktet e tij, të paligjshme ose jo. Ky vendim është lënë në fuqi me vendimin nr. 345, datë 2.2.2017, të Gjykatës Administrative të Apelit. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2022-464 (111), datë 21.3.2022, ka vendosur ndryshimin e vendimeve të gjykatave më të ulëta dhe rrëzimin e padisë, duke vlerësuar se këto

të fundit nuk kanë interpretuar dhe zbatuar drejt kërkesat e ligjit material.

9. Mbi ankimin e shoqërisë “Arseni” sh.p.k., Gjykata, me vendimin nr. 37, datë 7.7.2023, ka vendosur shfuqizimin e vendimit nr. 00-2022-464 (111), datë 21.3.2022 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në atë gjykatë. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pas shqyrtimit të kësaj çështjeje, me vendimin nr. 00-2024-5424 (489), datë 19.11.2024, ka vendosur ndryshimin e vendimeve të gjykatave më të ulëta dhe rrëzimin e padisë. Kundër këtij vendimi shoqëria “Arseni” sh.p.k. ka paraqitur ankim kushtetues individual, për të cilin, me vendimin nr. 266, datë 22.10.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.

iii. Procesi i tretë gjyqësor

10. Në vitin 2011 kërkuësja ka bërë një tjetër regjistrim ndërkombëtar të markës tregtare B-52, me logo të re. Ajo, gjithashtu, ka bërë një regjistrim ndërkombëtar me nr. 1082916, datë regjistrimi 14.6.2011 të markës tregtare B-52, me të njëjtat karakteristika të logos dhe të njëjtin klasifikim sipas klasifikimit ndërkombëtar të Nices, në klasën 32, pije alkoolike dhe jo-alkoolike, pije energjike dhe pije sportive. Në datën 21.7.2011 DPPM-ja ka pranuar regjistrimin përkatës.

11. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., i është drejtuar Bordit të Apelit të DPPM-së për kundërshtimin e regjistrimit të mësipërm. Kjo kërkesë nuk është pranuar, pasi është paraqitur jashtë afatit ligjor. Shoqëria “Arseni” sh.p.k., duke pretenduar se ky regjistrim pranë DPPM-së është kryer në kundërshtim me dispozitat ligjore, i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me kërkesëpadi, me objekt shfuqizimin dhe çregjistrimin e mbrojtjes së markës B-52, me nr. 1082916, me pronar “Bavaria” N.V., si dhe marrjen e vendimit me ekzekutim të përkohshëm.

12. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 7121, datë 24.6.2013, ka vendosur: *“Pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë. Shfuqizimin e mbrojtjes së markës B-52, me nr. 1082916 regjistrimi, me pronar shoqëria “Bavaria” N.V. Regjistrimin e këtij vendimi shfuqizimi në Regjistrin e Markave të DPPM-së. Rrëzimin e kërkesëpadisë për pjesën tjetër të saj.”* Vendimi i gjykatës së shkallës së parë është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 1868, datë 6.5.2014, dhe ky i fundit është lënë në fuqi nga

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2017-2074(112), datë 5.10.2017.

13. Në datën 5.2.2018 kërkuësja i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual për kundërshtimin e vendimeve të mësipërme gjyqësore, duke pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të *standardit të arsyetimit të vendimit, parimit të paanshmërisë në gjykim, së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, si dhe *parimit të sigurisë juridike*. Për shkak se prej datës 16.7.2018 Gjykata nuk ka pasur kuorumin e nevojshëm ligjor për formimin dhe funksionimin e kolegjeve seleksionuese, kërkesa ka mbetur pa veprim dhe vetëm në datën 17.1.2020, me plotësimin e kuorunit të kërkuar ligji, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve. Kjo e fundit, me plotësimin e kuorunit të kërkuar nga ligji për shqyrtimin paraprak të çështjeve prej saj, me vendimin e datës 29.1.2021, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë të dokumenteve.

14. Gjykata, në përfundim të gjykimit, me vendimin nr. 15, datë 11.3.2021 (*vendimi nr. 15/2021*), ka vendosur rrëzimin e kërkesës. Në lidhje me pretendimet për cenimin e *parimit të paanshmërisë në gjykim, së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe parimit të sigurisë juridike*, Gjykata, bazuar në argumentet e parashtruara në mbështetje të tyre, ka vlerësuar se janë të pabazuara. Për sa i përket pretendimit për *cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, Gjykata nuk arriti kuorumin e nevojshëm ligjor, pasi qëndrimet e gjyqtarëve u ndanë për sa i takon mënyrës sesi e kanë vlerësuar gjykatat e zakonshme pretendimin e kërkuësës për keqbesimin në të drejtën e përfitimit të markës B-52 nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. dhe nëse përgjigjja e dhënë nga ato gjykata plotësonte standardet e arsyetimit. Për rrjedhojë, ky pretendim është konsideruar i rrëzuar në kuptim të nenit 73, pika 4, të ligjit organik të Gjykatës.

15. Në lidhje me procesin gjyqësor të vënë në lëvizje prej saj, të përmbyllur me vendimin e Gjykatës nr. 15/2021, kërkuësja, me kërkesën e datës 1.10.2021, i është drejtuar Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ) (*aplikimi nr. 48801/21, Swinkels Family N.V. kundër Shqipërisë*), duke pretenduar cenimin e nenit 6, paragrafi 1, të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (KEDNJ) edhe në drejtim të aksesit në Gjykatë dhe

standardit të arsyetimit të vendimit. GJEDNJ-ja, me vendimin e datës 16.7.2024, ndërsa nuk ka gjetur shkelje të së drejtës së aksesit, ka vendosur se ka pasur shkelje të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së për të drejtën e kërkuësës për një vendim të arsyetuar nga Gjykata, duke vlerësuar se asaj nuk i janë dhënë shkaqet ligjore përkatëse për refuzimin e ankimit kushtetues dhe se kjo mungesë e një arsyeimi të përshtatshëm nuk plotëson kërkesat për proces të drejtë gjyqësor (*shih paragrafin 76 të vendimit të GJEDNJ-së*). Sipas GJEDNJ-së, një vendim në të cilin konstatohet shkelje e Konventës i imponon shtetit të paditur një detyrim ligjor për t'i dhënë fund shkeljes dhe për të riparuar pasojat e saj. Duke pasur parasysh natyrën e pretendimeve dhe shkeljet e konstatuara, forma më e përshtatshme e riparimit të shkeljeve të gjetura do të ishte rihapja e procedurave të brendshme (*shih paragrafët 78 dhe 83 të vendimit të GJEDNJ-së*).

16. Në datën 13.2.2025 kërkuësja i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për rihapjen e procesit gjyqësor, shfuqizimin e vendimit të saj nr. 15/2021 dhe rishqyrtimin e ankimit kushtetues të datës 2.2.2018, për të cilin është dhënë ai vendim. Me vendimin e datës 17.4.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve dhe bazuar në parashikimet e ligjit organik të Gjykatës dhe të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese janë njoftuar për këtë qëllim edhe subjektet e interesuara, të cilat janë thirrur si palë në gjykimin kushtetues.

17. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., në përmbajtje të parashkrimeve të tij përpara Gjykatës, ka kërkuar edhe përjashtimin nga gjyrimi të tre gjyqtarëve, duke pretenduar se kanë qenë pjesë e trupit gjykues që ka dhënë vendimin e mëparshëm nr. 15/2021, ku është gjetur shkelje nga GJEDNJ-ja, për rrjedhojë janë në kushte papajtueshmërie për të marrë pjesë në këtë gjykim, pasi e kanë shprehur qëndrimin e tyre për objektin e çështjes. Mbledhja e Gjyqtarëve, me vendimet e datës 26.6.2025, ka vendosur rrëzimin e këtyre kërkesave si të pabazuara, duke vlerësuar se në rastin konkret nuk jemi përpara ndonjë prej rasteve të parashikuara nga neni 36 i ligjit organik të Gjykatës për përjashtimin e gjyqtarit kushtetues, por përpara zbatimit të një detyrimi që lind për Gjykatën për shkak të vendimmarrjes së GJEDNJ-së. Për më tepër, sipas Mbledhjes së Gjyqtarëve, pranimi i këtyre kërkesave

do të çonte edhe në mosarritjen e kuorumit të nevojshëm për zhvillimin e seancës plenare, me pasojë pamundësinë e shqyrtimit të çështjes.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

18. Kërkuësja, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar:

i. Për rihapjen e procesit në Gjykatë:

18.1. GJEDNJ-ja ka gjetur shkelje të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së, për shkak të vendimit të refuzimit të ankimit kushtetues të kërkuësës si pasojë e mungesës së kuorumit, i cili nuk jepte arsye për themelin e çështjes. Kërkesa respekton kriteret e nenit 71/c të ligjit organik të Gjykatës, pasi është paraqitur brenda afatit 4-mujor nga data e hyrjes në fuqi të vendimit të GJEDNJ-së dhe pasojat e cenimit të të drejtave dhe lirive themelore vijnë të ekzistojnë për shkak se vendimi nr. 15/2021 i Gjykatës vijon të jetë në fuqi dhe nuk është marrë asnjë masë ose veprim për shfuqizimin e tij ose rregullim i ri ligjor për mënjanimin e cenimit. Rihapja e procesit gjyqësor, siç interpreton GJEDNJ-ja në vendimin e saj dhe siç parashikohet edhe në ligjin organik të Gjykatës, do të thotë rishqyrtim nga e para të pretendimeve të ngritura në kërkesën e parë të datës 5.2.2018, çka respekton parimin e subsidiaritetit të gjykatës ndërkombëtare ndaj gjykatës kombëtare. GJEDNJ-ja i referohet pretendimit për shkelje të arsyetimit të gjykatave të zakonshme, por, në fakt, nga leximi i vendimit rezulton qartë se pretendimet për: i. njëanshmërinë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm dhe ii. mosformimin e rregullt të trupit gjykues të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë janë të lidhura drejtpërdrejt me çështjen e mungesës së arsyetimit të vendimit. Nëse procesi gjyqësor rihapet vetëm për çështjen e mungesës së arsyetimit të vendimit dhe mbetet i mbyllur për çështjet e tjera për të cilat GJEDNJ-ja nuk është shprehur, do të thotë të mos kryhet një hetim i plotë në kuadër të rihapjes së procesit dhe rezultati do të ishte që sërish Gjykata do të rrezikonte të mos e përmbushte standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Në këtë kuptim, Gjykata ka mundësi dhe duhet të rishqyrtojë çështjen nga e para për të gjitha pretendimet e ngritura nga kërkuësja. Kur rihapet një çështje për gjykim, kjo bëhet për të gjitha çështjet ose pretendimet dhe nuk mund të jetë selektive.

18.2. Çështja e mandatit të gjyqtarit të Gjykatës së Lartë nuk mund të ndahet nga standardi i arsyetimit të vendimeve. Prania e një gjyqtari me mandat të përfunduar në gjykimin në Gjykatën e Lartë ka pasur si pasojë jo vetëm dhënien e një vendimi në dëm të kërkuases, por edhe dhënien e një vendimi tërësisht të paarsyetuar, siç e përcaktoi edhe GJEDNJ-ja. E njëjta logjikë vlen edhe për cenimin e parimit të paanshmërisë, në mënyrë të veçantë në lidhje me qëndrimin e mbajtur nga gjyqtari A.Ç., i cili ka dhënë dorëheqjen një ditë pasi u mor vendimi. Duke mos u shprehur për këto dy pretendime GJEDNJ-ja i jep mundësinë Gjykatës që t'i vlerësojë dhe të arsyetojë për to pas rihapjes së procesit. Këto dy pretendime nuk janë shqyrtuar nga GJEDNJ-ja jo sepse janë vlerësuar të pabazuara, por sepse konstatimi i shkeljes së standardit të arsyetimit mjaftoi për të konkluduar se ka shkelje të nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së, për pasojë të krijonte mundësinë e rihapjes së çështjes gjyqësore përpara Gjykatës, çka mbështetet edhe nga paragrafi 78 i vendimit të GJEDNJ-së. Në rastin konkret nuk ndodhemi përpara “gjësë së gjykuar” lidhur me këto pretendime, për sa kohë GJEDNJ-ja nuk është shprehur për to.

ii. Për themelin e çështjes:

18.3. Është cenuar standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor, pasi gjykatat e faktit nuk janë shprehur në vendimet e tyre për pretendimin e kërkuases për keqbesim në veprimet e kryera nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. Gjykata e shkallës së parë në pjesën arsyetuese të vendimit është shprehur përciptazi në lidhje me këtë pretendim, duke arsyetuar në mënyrë të pasaktë dhe të paplotë, duke mos bërë një analizë tërësore të fakteve dhe provave të paraqitura nga kërkuësja. As gjykata e apelit, as Gjykata e Lartë nuk kanë mbajtur parasysh kontratën e shitjes me shumicë të lidhur mes palëve, që është thelbi ku bazohet pretendimi për keqbesim. Kjo kontratë i ka vendosur shoqërisë “Arseni” sh.p.k. detyrime në lidhje me markën e kërkuases, që përfshijnë edhe ndalimin që të fitojë pronësi apo të përdorë si të vetën një markë që është krejt identike me markën B-52 të kërkuases. Çështja e keqbesimit është elementi më thelbësor dhe substancial i pretendimit të kërkuases, ndërkohë që gjykatat e faktit e kanë neglizhuar tërësisht, duke mos e shqyrtuar dhe marrë në konsideratë.

18.4. Gjykatat e faktit janë mjaftuar të shprehën shkarazi se shoqëria “Arseni” sh.p.k. e ka fituar të

drejtën mbi markën B-52 nga shoqëria maqedonase, duke eliminuar kështu çështjen e keqbesimit. Gjykata e apelit thjesht referon në vendimin e gjykatës së shkallës së parë në lidhje me çështjen e keqbesimit, pa shtuar asnjë argument tjetër nga ana e saj. Ajo gjykatë e ka anashkaluar plotësisht pretendimin sipas të cilit, regjistrimi i markës B-52 me nr. 11992, datë 18.4.2008, në emër të shoqërisë “Arseni” sh.p.k. është bërë në keqbesim, pasi midis dy shoqërive vazhdonte të zbatohesh dhe të kishte efekte një marrëveshje furnizimi për tregtimin e pijes energjike B-52 në Shqipëri, që vazhdoi deri në vitin 2012, çka ndalonte shoqërinë “Arseni” sh.p.k. që të regjistronte apo të fitonte pronësi mbi një markë identike si marka e kërkuases, të cilën ai duhej ta shpërndante dhe ta mbronte në tregun shqiptar.

18.5. Gjykata e apelit kishte detyrimin që, në përputhje me nenet 14 dhe 16 të KPC-së, të merrte në shqyrtim kontratat e lidhura midis kërkuases dhe shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe provat mbështetëse, ku qëndron edhe thelbi i pretendimit të kërkuases dhe palës tjetër në gjykim, DPPI-së. Nëse hetimi dhe analiza e pretendimit të kërkuases do të ishin bërë, do të evidentohesh qartë se ai nuk ka lidhje me ngjashmërinë e markave tregtare B-52, por me ndalimin që kishte sipas kontratave shoqëria “Arseni” sh.p.k. për të fituar apo regjistruar pronësi për markën B-52 apo ndonjë markë tjetër të ngjashme me të.

18.6. Gjyqtari në pakicë në Gjykatën e Lartë ka shqyrtuar pretendimet dhe provat e paraqitura nga kërkuësja dhe DPPI-ja në lidhje me argumentet për keqbesimin dhe i ka konsideruar ato bindëse dhe të argumentuara mirë. Përkundrazi, shumica në atë gjykatë nuk dha asnjë arsye se përse nuk ishte dakord me mendimin e pakicës.

19. Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., ka prapësuar si vijon:

i. Për rihapjen e procesit në Gjykatë:

19.1. GJEDNJ-ja ka shqyrtuar tre pretendime kryesore të kërkuases, por ka gjetur shkelje vetëm në një aspekt të caktuar dhe të kufizuar të procesit gjyqësor, konkretisht për mungesën e arsyetimit, ndërkohë që dy pretendimet e tjera i ka konsideruar të pabazuara, duke i rrëzuar në mënyrë të qartë dhe të argumentuar. Për këtë arsye, kërkesa për rishqyrtim tërësor të çështjes, si të ishte një proces i ri gjyqësor që nis nga fillimi, nuk gjen mbështetje as në natyrën e vendimit të GJEDNJ-së, as në praktikën e ndjekur prej saj, as në kuadrin kushtetues

dhe procedural shqiptar. GJEDNJ-ja nuk ka konstatuar shkeljen e së drejtës materiale të kërkuës dhe nuk ka dhënë një vendim që i hap rrugë zhbërjes së gjithë procesit gjyqësor të zhvilluar më herët. GJEDNJ-ja ka konstatuar vetëm një mangësi procedurale në raport me një nga tre vendimet e analizuara, e cila nuk është e mjaftueshme për të përmbysur të gjithë procesin gjyqësor, aq më tepër kur kjo mangësi është e izoluar dhe nuk prek themelin e vendimarrjes. Vetë vendimi i GJEDNJ-së nuk përmban ndonjë urdhër ose udhëzim specifik për rishqyrtimin e çështjes nga Gjykata, as ndonjë kërkesë për zhbërjen e vendimeve të mëparshme të gjykatave të zakonshme, përkundrazi ia lë shtetit palë që të zgjedhë mjetet për zbatimin e vendimit, duke respektuar parimin e subsidiaritetit dhe rolin parësor të gjykatave të brendshme në këtë proces.

19.2. Parimi i *gjësë së gjykuar* nuk lejon që çështje të cilat janë shqyrtuar dhe mbi të cilat është vendosur në mënyrë përfundimtare nga një organ kompetent të rihapen sërish, përveçse nëse ekzistojnë prova ose rrethana të reja që justifikojnë një rishikim. Për rrjedhojë, Gjykata nuk duhet të shqyrtojë pjesën që tanimë përbën gjë të gjykuar, për sa kohë GJEDNJ-ja nuk ka konstatuar shkelje për pretendimet e tjera të kërkuës dhe as nuk është shprehur se do të ishte e nevojshme rihapja e procesit për to. Çdo përpjekje për të rikthyer në shqyrtim pretendime që tashmë janë rrëzuar, të arsyetuara në mënyrë të qartë nga Gjykata dhe të konsideruara të pajtueshme me KEDNJ-në nga GJEDNJ-ja, përbën jo vetëm një shkelje të parimit të sigurisë juridike, por edhe keqpërdorim të së drejtës për të kërkuar rihapjen e procesit të përfunduar përfundimisht.

ii. Për themelin e çështjes:

19.3. Pretendimi për *cenimin e standardit të arsyetimit* është i pabazuar. Gjykatat e zakonshme kanë arritur të shpjegojnë mjaftueshëm arsyet e vendimarrjes, duke iu referuar fakteve për të cilat është zhvilluar procesi gjyqësor, ligjeve të zbatueshme dhe kërkesave të subjekteve në gjykim, duke përmbushur detyrimin për arsyetimin e vendimit gjyqësor. Detyrimi i gjykatave për të arsyetuar vendimet e tyre nuk mund të kuptohet sikur kërkohet një përgjigje e detajuar për çdo argument. Gjykatat e zakonshme e kanë trajtuar çështjen e qenies ose jo në keqbesim të shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe pasi kanë vlerësuar provat dhe ligjin e zbatueshëm, kanë arritur në konkluzionin se në këtë

rast nuk jemi në marrëdhënie keqbesimi. Pasi kanë analizuar datat e regjistrimeve të ndryshme të markave tregtare, faktin nga rrjedh e drejta e pronësisë për subjektin e interesuar, gjykatat kanë arritur në konkluzionin që në këtë rast nuk mundet që të ketë keqbesim dhe se marrëdhënia kontraktore e pretenduar nuk ka asnjë lidhje për sa i përket kohës së regjistrimit të markave dhe mënyrës së fitimit të pronësisë mbi markën tregtare nga shoqëria “Arseni” sh.p.k.

19.4. Argumenti i kërkuës i takon mirëfilli interpretimit dhe zbatimit të ligjit nga gjykatat e zakonshme, të cilat, sipas saj, nuk kanë interpretuar një kontratë të caktuar juridike, duke mos e ngritur në nivel kushtetues. Pretendimet e kërkuës nuk qëndrojnë as në themel. Pretendimi për keqbesimin është i pabazuar, pasi, siç është argumentuar nga gjykatat e zakonshme, mënyra e fitimit të pronësisë mbi markën tregtare rrjedh nga një shoqëri e së drejtës maqedonase dhe jo nga marrëdhënia kontraktore e prezumuar me subjekte të ndryshme të së drejtës. Edhe pretendimi se është kopjuar ose shfrytëzuar reputacioni i shoqërisë “Bavaria” N.V. ka marrë përgjigje nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm. Për më tepër, shoqëritë tregtare prezumohen se janë subjekte të ndryshme juridike dhe vetëm palët e tjera mund të pretendojnë se marrëdhënia kontraktore me një subjekt ndikon edhe në subjekte të tjera të së drejtës. Midis këtyre palëve ka pasur edhe procese të tjera gjyqësore, siç është ai ku kërkuësja, me kundërpadi, ka kërkuar shfuqizimin e pronësisë së shoqërisë “Arseni” sh.p.k. mbi markën B-52, e cila është rrëzuar me vendim gjyqësor të formës së prerë. Për rrjedhojë, e drejta e pronësisë së subjektit të interesuar në raport me kërkuësen për markën B-52 është zgjidhur në favor të tij.

20. Subjekti i interesuar, DPPI-ja, nuk ka paraqitur parashtrime me shkrim edhe pse është njoftuar rregullisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për rihapjen e procesit në Gjykatë

21. Gjykata vëren se referuar nenit 71/c, pikat 3 dhe 4, të ligjit të saj organik, nëse ajo ka vendosur më parë për një çështje, e cila është gjykuar nga një gjykatë ndërkombëtare dhe kjo e fundit ka konstatuar se janë cenuar të drejtat dhe liritë

themelore të individit, si rrjedhojë e vendimit të Gjykatës, subjekti i cenuar, në favor të të cilit ka vendosur gjykata ndërkombëtare, ka të drejtë të paraqesë kërkesë për rihapjen e procesit gjyqësor, e cila paraqitet brenda 4 muajve nga hyrja në fuqi e vendimit të gjykatës ndërkombëtare. Kërkesa duhet të përmbajë një përmbledhje të vendimit të gjykatës ndërkombëtare me çështjet kryesore që ka konstatuar ajo gjykatë, kërkimet konkrete dhe kërkuesi duhet të kërkojë shprehimisht rihapjen e procesit, si dhe shfuqizimin e aktit.

22. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues, duke mos përjashtuar edhe rastin e rihapjes së procesit sipas nenit 71/c të ligjit organik të Gjykatës. Kriteret për pranueshmërinë e kërkesës për rihapje të procesit në këtë Gjykatë, sikurse të ankimit kushtetues individual, janë të natyrës kumulative, pra ato duhet të plotësohen njëkohësisht. Prandaj, në vijim, Gjykata do të analizojë nëse kriteret ligjore të lartpërmendura plotësohen në rastin në shqyrtim.

23. Gjykata vlerëson se kërkuësja legjitimohet *ratione personae* për paraqitjen e kërkesës për rihapjen e procesit, pasi ka qenë palë në procesin kushtetues, vendimin nr. 15/2021 të të cilit e ka ankimuar përpara GJEDNJ-së. Kjo e fundit, me vendimin e datës 16.7.2024, pasi ka konstatuar shkeljen e nenit 6, paragrafi 1, të KEDNJ-së lidhur me të drejtën për vendim të arsyetuar nga Gjykata, për sa i përket pretendimit për cenimin e standardit të arsytimit të vendimeve gjyqësore, ka vlerësuar se forma më e përshtatshme për korrigjimin e shkeljes do të ishte rihapja e procesit përpara kësaj Gjykate.

24. Për sa i përket legjitimitetit *ratione temporis*, në rastin e kërkesave për rihapjen e procesit, Gjykata ka pohuar se llogaritja e afatit ligjor 4-mujor fillon nga hyrja në fuqi e vendimit të gjykatës ndërkombëtare, pra nga botimi në Fletoren Zyrtare të Republikës së Shqipërisë, sipas nenit 71/c, pika 4, të ligjit organik të Gjykatës. Në rastin konkret vendimi i GJEDNJ-së për çështjen e kërkuësës është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 191, datë 12.11.2024 dhe kërkuësja i është drejtuar Gjykatës me kërkesë për rihapjen e procesit në datën 13.2.2025, pra brenda afatit 4-mujor. Për rrjedhojë, kërkuësja e përmbush edhe kriterin *ratione temporis*.

25. Lidhur me legjitimitimin *ratione materiae*, kërkuësja ka kërkuar rishqyrtimin e çështjes së saj për të gjitha pretendimet e ngritura në ankimin

kushtetues të datës 2.2.2018, duke parashtruar se rihapja e procesit nënkupton shqyrtimin në tërësi të çështjes së saj dhe se nga leximi i vendimit të GJEDNJ-së rezulton qartë se pretendimet për: *i.* njëanshmërinë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm; dhe *ii.* mosformimin e rregullt të trupit gjykues të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë janë të lidhura drejtpërdrejt me çështjen e mungesës së arsytimit të vendimeve gjyqësore. Sipas kërkuësës, nëse procesi rihapet vetëm për çështjen e mungesës së arsytimit të vendimit të Gjykatës dhe mbetet i mbyllur për çështjet e tjera për të cilat GJEDNJ-ja nuk është shprehur, do të thotë të mos kryhet një hetim i plotë në kuadër të rihapjes dhe rezultati do të ishte që sërish Gjykata do të rrezikonte të mos e përmbushte standardin e arsytimit të vendimit.

26. Gjykata rithekson se në rastet e rihapjes së procesit, kufijtë e shqyrtimit të çështjes përcaktohen nga shkaku i rihapjes. Kjo do të thotë që kur shkaku i rihapjes së procesit ka të bëjë me një shkelje e cila prek vetëm një pjesë të vendimit të dhënë, atëherë procesi rihapet vetëm për atë pjesë. Nga ana tjetër, në rastet e rihapjes së procesit, kërkuesi nuk mund të zgjerojë shkaqet e ankimit kushtetues fillestar dhe as të shtojë argumente të tjera në lidhje me to (*shih vendimin nr. 48, datë 22.9.2025, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata vëren se GJEDNJ-ja ka gjetur shkelje të së drejtës për proces të rregullt në drejtim të standardit të arsytimit, për shkak se vendimi nr. 15/2021 i Gjykatës nuk i ka dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimit të kërkuësës në ankimin kushtetues individual të datës 5.2.2018 për cenimin e standardit të arsytimit të vendimeve të gjykatave të zakonshme, në kushtet që ai është rrëzuar për mosarritje të shumicës së kërkuar të votave. Në lidhje me pretendimin për mungesën e arsytimit nga gjykatat e zakonshme, i parashtruar si në ankimin kushtetues fillestar, ashtu dhe në kërkesën për rihapjen e procesit, në vendimin nr. 15/2021 të Gjykatës është pranuar se bën pjesë në juridiksionin kushtetues dhe se kërkuësja plotëson kriteret paraprake të legjitimitetit.

27. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkesa për rihapjen e procesit është e bazuar dhe duhet të pranohet, duke shfuqizuar vendimin e saj nr. 15/2021 vetëm për atë pjesë të tij për të cilën GJEDNJ-ja ka konstatuar shkelje nga ana e saj (Gjykatës), pra vetëm për sa Gjykata ka disponuar për rrëzimin e kërkesës (ankimit kushtetues fillestar) në lidhje me pretendimin për cenimin e standardit të

arsyetimit të vendimeve gjyqësore të gjykatave të zakonshme. Për pretendimet e tjera të kërkuases, për të cilat GJEDNJ-ja nuk ka konstatuar shkelje, ato nuk mund të rimerren në shqyrtim për sa kohë Gjykata është shprehur me vendim në lidhje me to, vendim i cili për këtë pjesë ka natyrë përfundimtare (*res judicata*), ndaj këto pretendime nuk mund t'i nënshtrohen sërish kontrollit kushtetues. Në këtë pikë, Gjykata çmon të ritheksojë se nisur nga fuqia detyruese e vendimeve të GJEDNJ-së, e përcaktuar në nenin 46 të KEDNJ-së, detyrimi që lind në kuadër të zbatimit të vendimit të asaj gjykate në rastin konkret, konsiston vetëm në shqyrtimin e këtij pretendimi të kërkuases, shqyrtim i cili përmbush detyrimet që rrjedhin nga KEDNJ-ja për korrigjimin e shkeljes së konstatuar nga GJEDNJ-ja (*shih vendimin nr. 48, datë 22.9.2025, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Për sa më lart, Gjykata në vijim do të analizojë bazueshmërinë në themel të pretendimit të kërkuases për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nga gjykatat e zakonshme, të parashtruar në ankimin kushtetues fillestar dhe të përsëritur edhe në kërkesën për rihapjen e procesit drejtuar asaj.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor

29. Sipas kërkuases, gjykatat nuk janë shprehur për pretendimin e saj për keqbesim në veprimet e kryera nga subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k. Sipas saj, gjykata e shkallës së parë në pjesën arsyetuese të vendimit është shprehur përciptazi në lidhje me këtë pretendim, duke arsyetuar në mënyrë të pasaktë dhe të paplotë, duke mos bërë një analizë tërësore të fakteve dhe provave të paraqitura nga kërkuësja. Po sipas kërkuases, as gjykata e apelit, as Gjykata e Lartë nuk kanë mbajtur parasysh kontratën e shitjes me shumicë të lidhur mes palëve, që është thelbi ku bazohet pretendimi për keqbesim, kontratë që i ka vendosur shoqërisë “Arseni” sh.p.k. detyrime në lidhje me markën e kërkuases, të cilat përfshijnë edhe ndalimin që të fitojë pronësi apo të përdorë si të vetën një markë që është krejt identike me markën B-52. Kërkuësja ka pretenduar se çështja e keqbesimit është elementi më thelbësor dhe substancial i pretendimit të saj, ndërkohë që gjykatat e faktit e kanë neglizhuar tërësisht, duke mos e shqyrtuar dhe marrë në konsideratë.

30. *Subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k.*, ka prapësuar duke argumentuar se gjykatat e

zakonshme kanë arritur të shpjegojnë mjaftueshëm arsyet e vendimmarrjes, duke iu referuar fakteve për të cilat është zhvilluar procesi, ligjeve të zbatueshme dhe kërkesave të subjekteve në gjykim, duke përmbushur detyrimin për arsyetimin e vendimeve gjyqësore. Sipas këtij subjekti, gjykatat e kanë trajtuar çështjen e qenies ose jo të tij në keqbesim dhe pasi kanë vlerësuar provat dhe ligjin e zbatueshëm kanë arritur në konkluzionin se në këtë rast nuk jemi në marrëdhënie keqbesimi dhe se marrëdhënia kontraktore e pretenduar nuk ka asnjë lidhje për sa i përket kohës së regjistrimit të markave dhe mënyrës së fitimit të pronësisë mbi markën tregtare nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. Po sipas tij, argumentet e kërkuases kanë bëjnë me interpretimin dhe zbatimin e ligjit nga gjykatat e zakonshme, duke mos e ngritur pretendimin në nivel kushtetues dhe, për më tepër, ato nuk qëndrojnë as në themel.

31. E drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë dhe funksioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve se ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 67, datë 10.11.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie, kontradiksion të hapur ose të fshehtë dhe duhet të jenë, gjithashtu, të mjaftueshme për të mbështetur dhe pranuar pjesën urdhëruese (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 79, datë 14.12.2017; nr. 3, datë 26.1.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Gjithsesi, zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjykata rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes dhe natyrës së vendimit, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përmbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e tyre (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 21, datë 26.9.2022; nr. 6, datë 16.2.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Detyrimi për garantimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimet nr. 24, datë 9.4.2024; nr. 17, datë 23.3.2023; nr. 34, datë 13.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Po ashtu, Gjykata ka theksuar se ajo nuk vepron si gjykatë e

shkallës së katërt dhe për këtë arsye vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk vihen në dyshim, përveç rasteve kur gjetjet e tyre mund të konsiderohen si arbitrare ose haptazi të paarsyeshme (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 4, datë 31.1.2024; nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

33. Bazuar në standardet e mësipërme kushtetuese, Gjykata do të analizojë në vijim nëse në rastin konkret gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, në ushtrim të funksionit të tyre dhe në përputhje me detyrimin për të dhënë një vendim të arsyetuar, kanë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme në lidhje me shkaqet që kanë çuar në qëndrimin e tyre të shprehur në dispozitiv dhe nëse ky arsyetim plotëson standardet e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese.

34. Gjykata vëren se në datën 16.7.2012 subjekti i interesuar, shoqëria “Arseni” sh.p.k., i është drejtuar gjykatës së shkallës së parë me padi me objekt shfuqizimin dhe çregjistrimin e mbrojtjes së markës B-52 me nr. 1082916 të regjistruar në emër të kërkuases (*procesi i tretë gjyqësor*). Sipas atij subjekti (paditësja), lidhur me pronësinë e kësaj marke, ndërmjet po këtyre palëve është zhvilluar një proces tjetër gjyqësor dhe me vendimin nr. 12870, datë 26.12.2012, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë, është vendosur shfuqizimi i markës tregtare B-52 me nr. regjistrimi 970878 në pronësi të kërkuases, për rrjedhojë regjistrimi është kryer në kundërshtim me dispozitat ligjore që rregullojnë të drejtat e markave dhe patentave në Republikën e Shqipërisë, si edhe me marrëveshjet ndërkombëtare. Po sipas paditëses, pavarësisht se ky proces ishte në shqyrtim në gjykatën e apelit, shoqëria “Bavaria” N.V. e ka regjistruar markën e re, e cila në figurë ka elemente identike me markën e regjistruar në pronësi të shoqërisë “Arseni” sh.p.k., duke tentuar që të anashkalojë eventualisht pasojat e procesit të mëparshëm gjyqësor.

35. Kërkuësja, shoqëria “Bavaria” N.V., në cilësinë e palës së paditur në procesin e tretë gjyqësor, ka prapësuar se marka tregtare B-52 me nr. regjistrimi 11992, datë 18.4.2008 në emër të paditëses, shoqërisë “Arseni” sh.p.k., është regjistruar në Shqipëri në keqbesim, pasi kjo pije energjike prodhohet në Holandë dhe është tregtuar në Shqipëri që gjatë periudhës 2006-2008. Sipas saj, marka tregtare B-52 me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878 gëzon statusin e “markës së mirënjohur”,

bazuar në faktet e tregtimit të saj në Shqipëri përpara regjistrimit abuziv si markë kombëtare me nr. regjistrimi 11992 dhe se pija energjike B-52 që tregton shoqëria “Arseni” sh.p.k. prodhohet në Maqedoni nga i njëjti person që në mënyrë abuzive ka regjistruar në Shqipëri markën tregtare B-52, me nr. regjistrimi 11992. Po sipas saj, ajo e ka importuar këtë pije energjike prej vitit 2011 me logon e re, me nr. regjistrimi ndërkombëtar 1082916, datë 14.6.2011, të drejta që burojnë nga marka tregtare me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878.

36. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, pasi ka marrë në shqyrtim pretendimet e palëve në gjykim, ka vlerësuar se paditësja, shoqëria “Arseni” sh.p.k., është pronare e markës tregtare B-52, pronësi e fituar nëpërmjet transferimit të pronësisë me anë të kontratës së shitjes të datës 16.6.2010 nga shoqëria e së drejtës maqedonase “N.D.L.”, e cila e ka regjistruar fillimisht këtë markë në Republikën e Shqipërisë, me datë aplikimi 18.4.2008 dhe datë regjistrimi 6.11.2008, me kohëzgjatje të mbrojtjes deri më 18.4.2018. Po sipas asaj gjykate, e paditura, shoqëria “Bavaria” N.V., provoi gjatë gjykimit se ka regjistruar pronësinë e markës tregtare B-52 në vendet e Beneluksit, me datë 22.2.2008 (data e prioritetit 19.2.2008) dhe në vijim, në datën 20.6.2008, ka bërë një regjistrim ndërkombëtar të markës, ndërsa data e aplikimit për përcaktimin e Shqipërisë si vend ku kërkohet mbrojtja e markës tregtare B-52 është 21.10.2008 dhe regjistrimi datë 12.2.2009. Për rrjedhojë, sipas gjykatës, aplikimi për regjistrim ndërkombëtar të markës B-52 në Shqipëri është bërë pas aplikimit dhe mbrojtjes së regjistruar të markës kombëtare në pronësi të paditëses, shoqërisë “Arseni” sh.p.k. Për sa i përket pretendimit për keqbesim, sipas gjykatës ai nuk provohet në kushtet kur nuk ka qenë paditësja ajo që ka bërë regjistrimin fillestar të markës B-52 me nr. regjistrimi 11992, datë 18.4.2008 në territorin e Republikës së Shqipërisë, por shoqëria maqedonase “N.D.L.”, e cila e ka regjistruar atë kombëtarisht dhe ndërkombëtarisht. Referuar parashikimeve të ligjit nr. 9947, datë 7.7.2008, “Për pronësinë intelektuale”, të ndryshuar (*ligji nr. 9947/2008*) dhe faktit se elementet që ai parashikon janë marrë në konsideratë nga autoriteti përkatës, DPPM-ja, që ka pranuar regjistrimin e markës tregtare nr. 11992 regjistrimi, datë 18.4.2008, në pronësi të paditëses, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se ajo do të konsiderohet si markë e mëparshme në kuptim të

ligjit, e cila është regjistruar në Shqipëri jo vetëm përpara markës tregtare objekt i këtij gjykimi, me nr. regjistrimi 1082916, datë 21.7.2011, me pronar shoqërinë “Bavaria” N.V., por edhe markës tjetër të mëparshme të saj me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878, datë 20.6.2008.

37. Gjykata e apelit, e vënë në lëvizje me ankimin e kërkuësës, ka vlerësuar se vendimi objekt ankimi është i drejtë, ndaj duhet lënë në fuqi. Sipas asaj gjykate, pretendimi i kërkuësës se markat nuk kanë ngjashmëri është i pabazuar, pasi në vlerësim të kriterëve që përcaktojnë karakterin dallues të markës, ato kanë ngjashmëri dhe sjellin konfuzion te konsumatori, ndaj duhet të shqyrtohet se cila nga palët gëzon mbrojtje si rezultat i regjistrimit të saj, referuar regjistrimit të markës në Shqipëri dhe mbrojtjes së markës së regjistruar me parë. Sipas gjykatës së apelit, marka tregtare në Republikën e Shqipërisë është regjistruar fillimisht nga subjekti “N.D.L.” me datë aplikimi 18.4.2008 dhe datë regjistrimi 6.11.2008, me kohëzgjatje të mbrojtjes deri në datën 18.4.2018 dhe lista e mallrave dhe/ose shërbimeve është klasa 32 sipas klasifikimit ndërkombëtar të Nices, pije joalkoolike, pije energjike, pije sportive. Gjykata e apelit ka vlerësuar se shoqëria “Bavaria” N.V. ka në pronësi markën tregtare B-52, pije energjike, pronësi e fituar nëpërmjet aplikimit në vendin e origjinës, pranë regjistrimit të markave tregtare të Beneluksit me datë 19.2.2008, me nr. regjistrimi 1153546, markë e regjistruar përfundimisht në Beneluks me datë 22.2.2008, me nr. regjistrimi 838872 dhe pas aplikimit për regjistrim ndërkombëtar më 20.6.2008, marka tregtare B-52 është regjistruar përfundimisht më 24.6.2008, me nr. regjistrimi ndërkombëtar 970878. Sipas gjykatës së apelit, pas regjistrimit ndërkombëtar të markës, kërkuësja ka bërë aplikim ndërkombëtar pranë WIPO-s, më 21.10.2008, për të shtrirë efektet e mbrojtjes edhe në Shqipëri dhe përfundimisht, data e regjistrimit të Shqipërisë si shtet i përcaktuar është 12.2.2009. Për rrjedhojë, gjykata e apelit ka vlerësuar se data e aplikimit për mbrojtjen e markës B-52 është e mëvonshme nga regjistrimi i markës së paditëses, shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe se pala e paditur (kërkuësja) ka keqinterpretuar datën e regjistrimit të markës në Beneluks me atë të regjistruar në Shqipëri. Për sa i përket keqbesimit, gjykata e apelit ka vlerësuar se në vitin 2010 është bërë kalimi i pronësisë me kontratë nga shoqëria maqedonase të

paditësjë, shoqëria “Arseni” sh.p.k., për të cilën nuk ka asnjë lloj keqbesimi në regjistrimin e markës dhe në blerjen e saj.

38. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs kërkuësja, e cila ka pretenduar se regjistrimi i markës nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. është bërë në keqbesim, në mashtim të ligjit dhe të parimeve profesionale e të konkurrencës së ndershme në treg, për sa kohë është faktuar në gjykim zhvillimi i aktivitetit të tregtimit të produktit B-52 në Shqipëri dhe marrëdhënia e kërkuësës për një periudhë prej gjashtë vjetësh (10.8.2006 deri më 14.2.2012) me shoqërinë “Gjithësia Market”, në pronësi të L.T., kohë gjatë së cilës ky shtetas ka ushtruar aktivitetin tregtar me emërtime të ndryshme, përfshirë “Arseni” sh.p.k. Në rekurs është pretenduar se mes shoqërisë “Tabacco Holding Group” sh.p.k. (shitësi), që kishte të drejtën e importimit në Shqipëri të pijes energjike B-52, sipas kontratës së distribucionit të lidhur me shoqërinë “Bavaria” N.V., dhe shoqërisë “Arseni” sh.p.k. (blerësi) është lidhur kontrata e shitjes nr. 1950 rep., nr. 591/1 kol., datë 14.2.2011 për shitjen me shumicë të këtij produkti, sipas së cilës blerësi njeh dhe pranon produktin, si dhe të drejtat e lidhura me të, si dhe garanton shitësin se nuk do të ndërmarrë asnjë veprim për të përvetësuar, tjetërsuar ose për të regjistruar ndonjë markë të regjistruar të ligjshme, të njëjtë me atë të produktit B-52 në pronësi të “Bavaria” N.V. etj. Kështu, në rekurs është pretenduar se referuar dispozitave të kësaj kontrate shoqëria “Arseni” sh.p.k. ka pranuar pronësinë e kërkuësës dhe të gjitha të drejtat në lidhje me markën B-52 objekt gjykimi, paraqitja vizuale e së cilës është pjesë e aneksit të kontratës, por gjykatat e faktit nuk janë shprehur për këtë marrëdhënie kontraktuale midis palëve ndërgjyqëse.

39. Po në rekurs kërkuësja ka pretenduar se regjistrimet e markës prej saj janë bërë në përputhje me dispozitat e ligjit nr. 9947/2008 dhe se ajo gëzon të drejtën e prioritetit, që i lind subjektit, referuar nenit 4 të Konventës së Parisit, brenda gjashtë muajve nga data e depozitimit. Për rrjedhojë, efektet e regjistrimit fillestar të kryera nga Zyra e Beneluksit i kanë njohur kërkuësës si datë prioritare atë të depozitimit të aplikimit (datë 19.2.2008), duke i dhënë certifikatën e prioritetit nr. 1153546 dhe brenda gjashtë muajve (datë 24.6.2008) ajo ka depozituar kërkesën për regjistrim ndërkombëtar të markës B-52. Sipas rekursit, kërkesa për të zgjedhur

Shqipërinë është e datës 21.10.2008, në përputhje me Protokollin e Madridit, pasi subjektit i njihet e drejta që brenda 12 muajve nga data e depozitimit për regjistrim ndërkombëtar të zgjedhë vendet ku do të shtrijë regjistrimin, kohëzgjatje që fillon nga data e depozitimit (24.6.2008). Në rekurs është pretenduar, gjithashtu, se DPPM-ja duhet të kishte reaguar *ex officio* sikundër ka vepruar për të njëjtin rast zyra homologe maqedonase, duke çregjistruar markën në pronësi të subjektit “N.D.L.”. Po kështu, është pretenduar edhe se gjykata e apelit ka anashkalluar parimin e hierarkisë së akteve, sipas nenit 116 të Kushtetutës, lidhur me zbatimin e marrëveshjeve të TRIPS, Konventës së Parisit, Marrëveshjes së Madridit, si dhe Protokollit të Marrëveshjes së Madridit, të ratifikuara dhe të pranuar nga shteti shqiptar.

40. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, pasi ka marrë në shqyrtim çështjen në seancë gjyqësore, ka vendosur të lërë në fuqi vendimin e gjykatës së apelit, në analizë të parashikimeve të ligjit nr. 9947/2008, të Konventës së Parisit, “Për mbrojtjen e pronësisë industriale” dhe të marrëveshjes së Madridit e të protokollit të saj. Në lidhje me pretendimin se regjistrimi i markës B-52 prej shoqërisë “Arseni” sh.p.k. është bërë në keqbesim ose është regjistrim abuziv, Kolegji Civil ka vlerësuar se është i pabazuar. Sipas tij, marka tregtare në Republikën e Shqipërisë është regjistruar fillimisht nga shoqëria e së drejtës maqedonase “N.D.L.” me datë aplikimi 18.4.2008 dhe me datë regjistrimi 6.11.2008, ndaj shoqëria “Arseni” sh.p.k. është bërë pronare e markës B-52 në datën 16.6.2010 nëpërmjet transferimit të pronësisë me anë të kontratës së shitjes nga shoqëria maqedonase. Sipas atij kolegji, regjistrimi i markës tregtare B-52 me nr. regjistrimi kombëtar 11992 është bërë shumë më herët se regjistrimi i markës së shoqërisë “Bavaria” N.V. (datë 21.7.2011), madje edhe më parë se marka tjetër e mëparshme e kësaj shoqërie me nr. 970878 regjistrimi ndërkombëtar, datë 20.6.2008 dhe se konflikti mes palëve është zgjidhur me vendimin nr. 00-2016-755(66), datë 9.3.2016 të po asaj gjykate. Kolegji Civil i është referuar parashikimit të nenit 143, pika 5, të ligjit nr. 9947/2008.

41. Lidhur me pretendimin e kërkuësës për prioritet, Kolegji Civil ka vlerësuar se është i pabazuar, pasi referuar datës prioritare (19.2.2008) që është regjistrimi në vendin e origjinës, shoqëria “Bavaria” N.V., brenda gjashtë muajve, ka depozituar kërkesën e datës 24.6.2008 për regjistrim ndërkombëtar për një listë shtetesh në të cilën nuk bënte pjesë Shqipëria, ndërkohë që shtesën për shtete të tjera për mbrojtje me datë prioriteti 19.2.2008 ajo mund ta bënte deri më 19.8.2008, por një gjë e tillë nuk ka rezultuar e provuar nga gjykatat e faktit. Në vlerësimin e atij kolegji, referuar Konventës së Parisit dhe nenit 147 të ligjit nr. 9947/2008, gjykatat e faktit kanë interpretuar drejt kur pranojnë se kërkesa për të zgjeruar mbrojtjen ndërkombëtare edhe për sa i përket Shqipërisë është e datës 21.10.2008, datë kjo e mëvonshme në raport me regjistrimin e palës tjetër. Ai kolegji ka gjetur të pabazuar edhe pretendimin se DPPM-ja duhej të kishte vepruar me nismë, kurse për sa i përket pretendimit se markat nuk janë identike dhe nuk kanë njëanshmëri fonetike, ka vlerësuar se ky kërkim përbën një çështje të provuari që u përket gjykatave të faktit.

42. Në lidhje me pretendimin e kërkuësës për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nga gjykatat e zakonshme, Gjykata, në përfundim të diskutimeve, nuk arriti numrin e kërkuar të votave për vendimmarrje, sipas parashikimeve të nenit 133, pika 2, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 2, të ligjit organik të Gjykatës.

43. Sipas njërit qëndrim¹ u vlerësua se pretendimi i kërkuësës për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimeve gjyqësore është i bazuar, ndaj kërkesa duhej të ishte pranuar për këtë shkak. Rezulton se kërkuësja në ankimet e saj përpara gjykatave të zakonshme ka ngritur si pretendim faktin e qenies në keqbesim të paditëses (subjektit të interesuar), shoqërisë “Arseni” sh.p.k., për sa kohë që kjo e fundit në momentin e lidhjes së kontratës me shoqërinë e së drejtës maqedonase “N.D.L.”, ishte në dijeni të faktit se pronare e kësaj marke ishte kërkuësja, që e kishte regjistruar ndërkombëtarisht si të tillë, për shkak të marrëdhënies tregtare që këto dy palë kanë pasur me njëra-tjetrën bazuar në kontratën e lidhur mes tyre për importimin dhe distribucionin

¹ Votuan për pranimin e kërkesës gjyqtarët Holta Zaçaj, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska dhe Marjana Semini.

e kësaj pijeje në Shqipëri nga subjekti i interesuar. Në këto kontrata subjekti i interesuar jo vetëm që ka njohur pronësinë e kërkujes, por edhe ka garantuar se nuk do të ndërmarre asnjë veprim për të përvetësuar, tjetërsuar ose regjistruar ndonjë markë të regjistruar të ligjshme me atë të produktit B-52 në pronësi të saj. Referuar vendimeve gjyqësore rezulton se gjykatat kanë pranuar pjesërisht padinë e paraqitur nga paditësja, shoqëria “Arseni” sh.p.k. (subjekti i interesuar) me argumentet se: *i.* regjistrimi i markës tregtare në Shqipëri është bërë nga shoqëria maqedonase, ndërsa shoqëria “Arseni” sh.p.k. është bërë pronare e markës B-52 në datën 16.6.2010 nëpërmjet transferimit të pronësisë me anë të kontratës së shitjes nga shoqëria maqedonase, ndaj nuk ka keqbesim nga ajo; *ii.* regjistrimi kombëtar i markës nga shoqëria maqedonase është bërë shumë më herët se regjistrimi kombëtar i markës së shoqërisë “Bavaria” N.V. (datë 21.7.2011), madje edhe më parë se regjistrimi ndërkombëtar i markës tjetër të mëparshme (datë 20.6.2008); *iii.* konflikti mes palëve është zgjidhur me vendimin nr. 00-2016-755(66), datë 9.3.2016, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë. Në kuptim të standardit të arsyetimit vendimet e gjykatave janë të paqarta dhe kontradiktore, për shkak se ndërsa argumenti i përdorur prej tyre për ekzistencën e gjësë së gjykuar do të duhej të pengonte shqyrtimin në themel të pretendimeve të paditëses, në fakt, referuar argumenteve të tjera të vendimmarrjes, rezulton qartësisht se pretendimi për keqbesimin është shqyrtuar në themel prej tyre.

44. Nga ana tjetër, edhe referuar arsyetimit të gjykatave për regjistrimin e markës nga shoqëria maqedonase, duke u bazuar vetëm në kohën e këtij regjistrimi në Shqipëri dhe kalimin e saj paditëses (subjektit të interesuar) përmes kontratës së shitjes, ato nuk duket se shkojnë në të njëjtin drejtim,

përveçse vendimet as nuk janë arsyetuar mjaftueshëm. Gjykatat kanë anashkaluar thelbin e pretendimit të kërkujes, pra paligjshmërinë e regjistrimit kombëtar (në Shqipëri) të markës nga shoqëria maqedonase dhe fitimin në vijim të të drejtave nga shoqëria “Arseni” sh.p.k. në raport me faktet relevante të regjistrimit të markës në vendin e origjinës dhe në regjistrin ndërkombëtar të markave nga kërkuësja, nga njëra anë, dhe shtetasi Z.L. (përfaqësuesi i shoqërisë maqedonase), nga ana tjetër, si dhe regjistrimin kombëtar (në Shqipëri) të markës nga shoqëria maqedonase, të vlerësuara sipas parimeve të pranura në marrëveshjet ndërkombëtare të ratifikuara nga shteti shqiptar në lidhje me mbrojtjen e të drejtave të pronësisë industriale të cilat, sipas nenit 116 të Kushtetutës, në hierarkinë e akteve renditen menjëherë pas saj. Për rrjedhojë, sipas këtij qëndrimi, pretendimi i kërkujes për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimeve gjyqësore është i bazuar, ndaj kërkesa duhej të ishte pranuar për këtë shkak, duke u shfuqizuar vendimi i Gjykatës së Lartë dhe duke u kthyer çështja për shqyrtim në atë gjykatë, në mënyrë që t’u jepte përgjigje përfundimtare të arsyetuar pretendimeve të kërkujes.

45. Sipas qëndrimit tjetër² u vlerësua se pretendimi për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, për shkak se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm i kanë marrë në shqyrtim pretendimet e kërkujes të parashtruara përpara tyre, duke u dhënë atyre përgjigje të arsyetuar, veçanërisht lidhur me pretendimin për keqbesimin në veprimet e shoqërisë “Arseni” sh.p.k. dhe për të drejtën prioritare. Lidhur me pretendimin e kërkujes për kontratat e lidhura mes saj dhe përfaqësuesit të subjektit të interesuar për tregtimin e produktit B-52 në Shqipëri që prej vitit 2006, sipas të cilave ai ka njohur të drejtat e kërkujes mbi

² Votuan për rrëzimin e kërkesës gjyqtaret Fiona Papajorgji, Sonila Bejtja, Sandër Beci dhe Genti Ibrahim.

Gjyqtarja Sonila Bejtja, e cila në vendimin e Gjykatës nr. 15/2021 ka votuar për pranimin e kërkesës së paraqitur nga kërkuësja në lidhje me dy nga pretendimet e paraqitura asokohe në ankimin kushtetues të datës 5.2.2018 (pretendimi për gjykimin nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe lidhur me të edhe pretendimi për cenimin e standardit të arsyetimit), ndërkohë që ka votuar për rrëzimin e pretendimeve të tjera, ka vlerësuar se jo vetëm që rihapja e procesit nënkupton një rishqyrtim të çështjes për atë pretendim për të cilin është rihapur, por edhe se, për sa kohë që pretendimi për gjykatën e caktuar me ligj, ku bazohej

edhe qëndrimi i mëparshëm i saj në lidhje me pretendimin për cenimin e standardit të arsyetimit, nuk mund të rimerret në shqyrtim, atëherë edhe rishqyrtimi i pretendimit për standardin e arsyetimit të vendimit duhet të bëhet në mënyrë të pavarur. Për këtë qëllim, gjyqtarja Sonila Bejtja vlerësoi të analizojë pretendimin për standardin e arsyetimit ashtu siç ai është ngritur në procesin konkret, pra vetëm në drejtim të përmbajtjes së vendimeve të gjykatave të zakonshme, lidhur me mënyrën sesi kanë vlerësuar pretendimet e palëve në kuptim të “keqbesimit” dhe “prioritetit në regjistrim”, dhe nëse kërkuësja ka paraqitur mjaftueshëm argumente në mbështetje të këtij pretendimi.

markën dhe ka marrë përsipër të mos kryejë asnjë veprim për të përvetësuar, tjetërsuar ose regjistruar ndonjë markë të regjistruar të ligjshme me atë të produktit B-52 në pronësi të “Bavaria” N.V. etj., edhe pse gjykatat nuk janë ndalur posaçërisht në këtë marrëdhënie të mëparshme mes tyre, në fakt ato i kanë dhënë përgjigje këtij pretendimi në këndvështrim të keqbesimit, për sa kohë kanë arsyetuar se marka B-52 mbi të cilën pretendon të drejta shoqëria “Arseni” sh.p.k. është regjistruar nga shoqëria e së drejtës maqedonase “N.D.L.”, nga e cila i kanë kaluar subjektit të interesuar të drejtat e pronësisë.

46. Në kuptim të standardit të arsyetimit, gjykatat e zakonshme kanë arsyetuar mjaftueshëm dhe në mënyrë ezauruese në lidhje me objektin e çështjes së paraqitur për shqyrtim përpara tyre dhe thelbin e pretendimeve të ngritura nga palët në atë gjykim. Referuar arsyetimit të vendimeve të kundërshtuara, në tërësinë e tyre ato nuk rezultojnë arbitrare, jologjike dhe të pamjaftueshme apo kontradiktore ose të paqarta për sa u përket të dhënave të pasqyruara prej tyre. Ndërsa gjykatat nuk janë të detyruara të japin përgjigje të detajuara për çdo pretendim, nga përmbajtja e vendimeve të kundërshtuara del qartë se ato kanë trajtuar çështjet thelbësore të faktit dhe të ligjit të rëndësishme për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së parashtruar përpara tyre. Kështu, gjykatat kanë arsyetuar në veçanti në lidhje me pretendimet kryesore të padisë së paditëses (subjektit të interesuar) dhe thelbin e kundërshtimeve të kërkuësës për të drejtën e pronësisë për markën tregtare dhe mbrojtjen që gëzon ajo. Vendimet e gjykatave të zakonshme përmbajnë mjaftueshëm arsyetim në lidhje me përcaktimin e fakteve të çështjes dhe zbatimin e ligjit dhe ky përcaktim prej tyre i fakteve dhe i zbatimit të ligjit në vijim nuk duket se është dukshëm i gabuar, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë. Për rrjedhojë, sipas këtij qëndrimi, pretendimi i kërkuësës për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i pabazuar, ndaj kërkesa duhej të rrëzohej për këtë shkak.

47. Në përfundim, Gjykata vëren se në kushtet kur nuk u formua shumica prej 5 gjyqtarësh, në kuptim të nenit 73, pika 4, të ligjit organik të Gjykatës, kërkesa e kërkuësës për shfuqizimin e vendimeve gjyqësore objekt kërkesë si të papajtueshme me Kushtetutën konsiderohet e rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71/c, 72 dhe 73, pika 4, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës për rihapjen e procesit në Gjykatën Kushtetuese.

2. Shfuqizimin e vendimit nr. 15, datë 11.3.2021, të Gjykatës Kushtetuese vetëm për sa është disponuar në lidhje me pretendimin e kërkuësës për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor.

3. Rrëzimin e ankimit kushtetues individual të kërkuësës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 5.11.2025.

Shpallur më 12.12.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Ilir Toska, Sandër Beci, Sonila Bejtja, Marjana Semini, Genti Ibrahimi

VENDIM

Nr. 73, datë 19.11.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj,	kryetare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare;
Fiona Papajorgji,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahimi,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 11.11.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të

dokumenteve kërkesën nr. 9 (M) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Mariglen Qato, përfaqësuar nga avokat Ardian Leka, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar, përfaqësuar nga prokurori Klodjan Braho.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 352, datë 24.6.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 164 (87-2024-223), datë 31.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2024-1979 (299), datë 4.12.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 30, 32, pika 2, 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 5 dhe 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim pretendimet dhe prapësimet e kërkuarit Mariglen Qato (*kërkuari*), që ka kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet e subjektit të interesuar, Prokurorisë së Posaçme Kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), e cila ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuari dhe shtetasi R. M. kanë qenë të punësuar nga muaji gusht i vitit 2015 deri në shkurt të vitit 2016 në Drejtorinë e Përgjithshme të Rrugëve dhe Ndërtimit Publik, në varësi të Bashkisë së Tiranës. Në muajin shkurt shtetasi R. M. është punësuar në shoqërinë “Ujësjellës-Kanalizime Tiranë” sh.a., në pozicionin e drejtorit të përgjithshëm dhe në muajin mars të vitit 2016 edhe

kërkuari është punësuar në të njëjtën shoqëri, në pozicionin e drejtorit të departamentit mbështetës.

2. Prokuroria e Posaçme ka regjistruar procedimin penal nr. 75, datë 27.4.2023 (*procedimi penal nr. 75/2023*) për veprat penale “Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera dhe në ankande publike” dhe “Korrupsioni pasiv i personave që ushtrojnë funksione publike”, të parashikuara nga nenet 258, paragrafi i dytë dhe 259, paragrafi i dytë, të Kodit Penal (KP). Po kështu, Prokuroria e Posaçme, mbi bazën e kallëzimit të bërë nga shtetasi B. K., ka regjistruar procedimin penal nr. 121, datë 23.5.2023 (*procedimi penal nr. 121/2023*) për veprat penale “Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera dhe në ankande publike” dhe “Korrupsioni pasiv i personave që ushtrojnë funksione publike”, të parashikuara nga nenet 258, paragrafi i dytë dhe 259, paragrafi i dytë, të KP-së. Me vendimin e datës 23.5.2023 të prokurorit, të dyja procedimet penale janë bashkuar në një procedim të vetëm nr. 75/2023.

3. Në vijim të procedimit penal nr. 75/2023 janë kryer veprime hetimore e me vendimin nr. 401, datë 11.10.2023, të GJKKO-së është ushtruar kontroll në ambientet e zyrës së shoqërisë “5D konstruksion” sh.p.k., (fillimisht e emërtuar si “Igor Elektrik” e më pas si “VAS Konstruksion”), duke sekuestruar dokumente, njësi kompjuterike dhe aparate telefonie celulare, të cilat më pas i janë nënshtruar ekspertimit teknik kompjuterik, nga ku janë gjetur të dhëna se ortakët e vërtetë të kësaj shoqërie janë kërkuari dhe shtetasi R. M., të cilët dyshohet se e kanë zotëruar në mënyrë të tërthortë prej vitit 2016.

4. Pas kryerjeve të veprimeve hetimore, Prokuroria e Posaçme ka paraqitur kërkesë për caktimin e masave të sigurimit “Arresti në burg” ndaj personave nën hetim, kërkuarit dhe shtetasit R. M., për veprat penale “Korrupsioni pasiv i personave që ushtrojnë funksione publike”, në bashkëpunim, të parashikuara nga nenet 259 e 25 të KP-së dhe “Refuzimi për deklarimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin për deklarim”, e kryer atëherë sa episode janë të procedueshme penalisht.

5. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 28, datë 28.3.2024, ka miratuar kërkesën dhe ka caktuar ndaj kërkuarit masën e sigurimit personal “Arresti në burg”, të parashikuar nga neni 238 i

Kodit të Procedurës Penale (KPP), për kryerjen e veprave penale “Korrupsioni pasiv i personave që ushtrojnë funksione publike” në 4 raste, të kryera në bashkëpunim, të parashikuara nga nenet 259 dhe 25 të KP-së dhe “Refuzimi për deklarimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin për deklarim”, të parashikuar nga neni 257, shkronja “a”, pika 2, i KP-së.

6. Në datën 29.3.2024, Prokuroria e Posaçme ka dërguar për gjykim kërkesën për verifikimin dhe vazhdimin e masës së sigurimit personal dhe marrjes në pyetje ndaj personave nën hetim, përfshirë dhe kërkuesin.

7. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 35, datë 30.3.2024, ka vendosur, ndër të tjera, vazhdimin e masës së sigurimit “Arresti në burg”, të parashikuar nga neni 238 i KPP-së ndaj kërkuesit si person i hetuar për kryerjen e veprave penale të parashikuara nga nenet 259 dhe 25 dhe 257, shkronja “a”, pika 2, të KP-së.

8. Mbi ankimin e kërkuesit, Gjykata e Posaçme e Apelit kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*), me vendimin nr. 18 (87-2024-123), datë 3.5.2024, ka vendosur miratimin e vendimeve nr. 28, datë 28.3.2024 dhe nr. 35, datë 30.3.2024, të GJKKO-së së Shkallës së Parë.

9. Ndërkohë, mbi rekursin e kërkuesit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-1588 (232), datë 26.9.2024, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 18, datë 3.5.2024, të GJKKO-së së Apelit për kërkuesin dhe personin nën hetim R. M., duke e dërguar çështjen për rishqyrtim në atë gjykatë me tjetër trup gjykues, me arsyetimin se gjyqtari i hetimit paraprak në gjykatën e apelit ka marrë kompetencat e gjyqtarit të seancës paraprake, duke ushtruar kontroll mbi veprimtarinë e prokurorit nëpërmjet kualifikimit të veprës penale. Kolegji Penal ka rekomanduar GJKKO-në e Apelit të marrë në shqyrtim vendimin e GJKKO-së së Shkallës së Parë lidhur me masat e sigurisë ndaj kërkuesit dhe personit tjetër nën hetim R. M., duke vlerësuar raportin e masave të sigurimit me rëndësinë e faktit dhe sanksionin për veprat penale të kualifikuara nga organi i akuzës deri në fazën aktuale të hetimeve. Në rishqyrtim, GJKKO-ja e Apelit, me vendimin nr. 57 (87-2024-323), datë 7.11.2024, ka vendosur miratimin e vendimeve nr. 28, datë 28.3.2024 dhe nr. 35, datë 30.3.2024, në lidhje me llojin e masës së

sigurimit “Arresti në burg” të caktuar ndaj kërkuesit dhe personit tjetër nën hetim, shtetasit R. M., me arsyetimin se është më e përshtatshme me shkallën e nevojave të sigurimit, rëndësinë e fakteve dhe sanksionet e parashikuara për veprat penale.

10. Në datën 28.5.2024, në GJKKO-në e Shkallës së Parë është regjistruar kërkesa penale nr. 313 akti, e paraqitur nga kërkuesi, me objekt paraqitjen e informacionit dymujor dhe verifikimin e kushteve dhe të kriterëve që lidhen me nevojat e sigurimit ndaj personit nën hetim dhe zëvendësimin e masës së sigurimit në zbatim ndaj tij me një masë siguri më të butë. Në datën 30.5.2024 është regjistruar kërkesa penale nr. 320 akti nga personi tjetër nën hetim, shtetasi R. M., me objekt të njëjtë me kërkuesin. Në datën 10.6.2024 është regjistruar kërkesa penale nr. 352 akti e Prokurorisë së Posaçme, me objekt paraqitjen e informacionit dymujor për ecurinë e hetimeve ndaj kërkuesit dhe dy shtetasve të tjerë nën hetim, R. M. dhe T. T. Me vendimin e datës 12.6.2024, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vendosur bashkimin e kërkesave penale nr. 313 akti dhe nr. 320 akti me kërkesën penale nr. 352 të Prokurorisë së Posaçme, pasi të tria kërkesat lidhen me procedimin penal nr. 75/2023 dhe gjenden për shqyrtim në të njëjtën fazë procedurale, para së njëjtës gjykatë, si dhe në thelb kanë të njëjtin objekt. Sipas Prokurorisë së Posaçme, referuar informacionit me shkrim dhe qëndrimit të mbajtur gjatë zhvillimit të gjykimit, në funksion të procedimit penal në ngarkim të kërkuesit, të shtetasit R. M. e personave të tjerë që hetohen në kuadër të të njëjtit procedim, janë kryer një sërë veprimesh hetimore, si sekuestrimi i aparateve të telefonisë celulare, kryerja e ekspertimit teknik kompjuterik, ekspertimi teknik lidhur me përllogaritjen e fondit limit për procedurat e prokurimit të gjetura me shkelje, si dhe janë kryer veprime hetimore që lidhen me mënyrën e qarkullimit të shumave monetare nga shoqëria “5D Konstruktion” sh.p.k. dhe me burimin e të ardhurave të investuara nga shoqëria në aktivitete të tjera, si dhe shumat monetare që janë përfutur nga zotëruesit e shoqërisë tregtare.

11. Pas bashkimit të të dyja procedimeve penale nr. 75/2023 dhe 121/2023, në vijim të hetimeve, me urdhrin e datës 4.6.2024, Prokuroria e Posaçme ka bërë ndryshime në regjistrin e njoftimeve të veprave penale, duke urdhëruar regjistrimin e veprës penale “Pastrimi i produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale”, e kryer në bashkëpunim, të

parashikuar nga neni 287, paragrafi 2, i KP-së. Po kështu, sipas këtij urdhri të Prokurorisë së Posaçme, është regjistruar si person nën hetim personi juridik shoqëria tregtare me përgjegjësi të kufizuar “5D Konstruksion” sh.p.k., si subjekt i dyshuar për kryerjen e veprave penale të parashikuara nga nenet 244 dhe 25, si dhe 287 të KP-së. Sipas Prokurorisë së Posaçme, për kryerjen e një hetimi të plotë duhen kryer veprime të tjera hetimore në drejtim të grumbullimit të provave të tjera në ngarkim të personave nën hetim, përfshirë edhe kërkuesin.

12. Kërkuesi, nëpërmjet avokatit mbrojtës, ka kundërshtuar në GJKKO-në e Shkallës së Parë masën e sigurimit, duke pretenduar se ajo është e papërshtatshme e duhet zëvendësuar me një masë më të butë, pasi: i. lidhur me informacionin dymujor të paraqitur nga prokurori konstatohet shkelje e të drejtave procedurale të kërkuesit, për shkak se njoftimi i akuzës i është dërguar me postë në burg, praktikë e panjohur nga ligji, si dhe e pazbatuar më parë, ii. organi i akuzës ka paraqitur informacion për kryerjen e disa veprimeve hetimore, sikurse janë aktet e ekspertimit, por nuk ka njoftuar mbrojtësit ligjorë për vendimet për caktimin e ekspertëve. Me kërkesë të njëjtë i janë drejtuar GJKKO-së së Shkallës së Parë edhe dy personat nën hetim, shtetasit R. M. dhe T. T.

13. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 352, datë 24.6.2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesës së kërkuesit dhe të dy personave të tjerë nën hetim për zëvendësimin e masës së sigurimit personal “Arresti në burg” dhe vazhdimin e zbatimit të masës së sigurimit të caktuar ndaj tij me vendimin nr. 28, datë 28.3.2024, të GJKKO-së së Shkallës së Parë, lënë në fuqi me vendimin nr. 18, datë 3.5.2024, të GJKKO-së së Apelit, me arsyetimin se kushtet e përgjithshme dhe të posaçme për caktimin e masave dhe përshtatshmëria e tyre nuk rezultojnë të kenë pësuar ndryshime thelbësore, pasi personat e akuzuar vijnë nën hetim për të njëjtat fakte, për të njëjtat vepra penale, të cilat mbartin të njëjtën rrezikshmëri shoqërore të vlerësuar nga GJKKO-ja e Shkallës së Parë në momentin fillestar dhe të gjetur të drejtë edhe nga gjykata më e lartë që ka shqyrtuar ankimin e personave nën hetim, duke miratuar masat e caktuara prej tyre. Kundër këtij vendimi kanë paraqitur ankim kërkuesi dhe personi nën hetim R. M.

14. GJKKO-ja e Apelit, me vendimin nr. 164 (87-2024-223), datë 31.7.2024, ka vendosur

miratimin e vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë, me arsyetimin se shkaqet e parashtruara në apelet e kërkuesit dhe të shtetasit R. M. janë të pabazuara në fakte dhe në ligj. Sipas asaj gjykate, Prokuroria e Posaçme dhe GJKKO-ja e Shkallës së Parë nuk kanë reflektuar në qëndrimet e tyre mbi kualifikimin juridik të fakteve penale historike objekt procedimi, pavarësisht pjesës relevante arsyetuese të vendimit nr. 18, datë 3.5.2024, të GJKKO-së së Apelit. Sipas kësaj të fundit, konstatohet se për dy personat nën hetim/apelues nuk ka asnjë rrethanë që ka relativizuar rëndësinë juridike dhe faktike të fakteve penale historike të cilat u atribuohen, përkundrazi ka veprime hetimore të mëtejshme që e konsolidojnë bindjen për autorësinë e tyre. Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs personi tjetër nën hetim, shtetasi R. M.

15. Mbi rekursin e personit nën hetim R. M., Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-1979 (299), datë 4.12.2024, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të GJKKO-së së Apelit, me arsyetimin se shkaqet e paraqitura në rekurs nga personi nën hetim R. M. nuk janë të tilla që të cenojnë vendimmarrjen e GJKKO-së së Apelit, si dhe nuk ka mosrespektim ose zbatim të gabuar të ligjit material ose procedural, me rëndësi për zhvillimin ose njësimin e praktikës gjyqësore, nuk ka mosrespektim ose zbatim të gabuar të ligjit procedural, me pasojë pavlefshmërinë e vendimit, pavlefshmërinë absolute të akteve ose papërdorshmërinë e provave, vendimi i ankimuar nuk vjen në kundërshtim me praktikën e Kolegjit Penal ose të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë dhe për pasojë nuk ndodhet në asnjë nga rastet e parashikuara nga neni 432 i KPP-së në kohën e depozitimit.

16. Në datën 7.5.2025, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të ligjit organik të Gjykatës është regjistruar më 19.5.2025. Në datën 10.7.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila në datën 23.7.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

17. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

17.1 *E drejta për proces të rregullt ligjor* në drejtim të:

17.1.1 *Parimit të prezumimit të pafajësisë*, të garantuar nga neni 30 i Kushtetutës, pasi GJKKO-ja e Apelit e ka konsideruar kërkuesin dhe personat nën hetim si fajtorë, ndonëse çështja ndodhet ende në fazën e hetimeve, duke e rikualifikuar faktin penal sipas neneve 143, paragrafi 3, 287 dhe 334, paragrafi 1, të KP-së, për kryerjen e veprës penale nga të hetuarit në formën e një grupi të strukturuar kriminal, sipas nenit 28, paragrafi 4, të KP-së dhe duke e rënduar pozitën e tyre.

17.1.2 *Parimit të paanshmërisë*, pasi GJKKO-ja e Apelit me vendimmarrjen e saj ka rënduar pozitën e kërkuesit, ka tejkaluar kufijtë e shqyrtimit në apel, duke shtuar fakte e akuza që nuk janë pretenduar as nga prokurori, as nga gjykata e shkallës së parë, si dhe ka caktuar një masë sigurimi ekstreme në mungesë totale të arsytimit për pretendimin e mbrojtjes për pavlefshmëri të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë. Ajo gjykatë e ka tejkaluar pragun e shfaqjes së një mendimi ose sugjerimi mbi formën e bashkëpunimit apo kualifikimin e faktit penal në ngarkim të kërkuesit, duke u shprehur me bindje në arsytimin e saj se kërkuesi është fajtor e duke tentuar të orientojë prokurorinë që të veprojë sipas bindjes së saj.

17.1.3 *Parimit të sigurisë juridike*, pasi Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-1588 (232), datë 26.9.2024, e ka dërguar çështjen për rishqyrtim në atë gjykatë me tjetër trup gjykues, me arsytimin se gjyqtari i hetimit paraprak në gjykatën e apelit ka marrë kompetencat e gjyqtarit të seancës paraprake, duke ushtruar kontroll mbi veprimtarinë e prokurorit, nëpërmjet kualifikimit të veprës penale, duke rekomanduar GJKKO-në e Apelit të marrë në shqyrtim vendimin e GJKKO-së së Shkallës së Parë lidhur me masat e sigurisë ndaj kërkuesit dhe personit tjetër nën hetim M. Q., duke vlerësuar raportin e masave të sigurimit me rëndësinë e faktit dhe sanksionin për veprat penale të kualifikuara nga organi i akuzës deri në fazën aktuale të hetimeve. Ndërkohë, GJKKO-ja e Apelit ka mbajtur të njëjtin qëndrim si në vendimin nr. 18 (87-2024-123), datë 3.5.2024, me doza të thella paragjykimi dhe me bindjen e plotë se ai është fajtor, por për akuza edhe

më të rënda nga sa pretendon organi i akuzës, ndërsa Kolegji Penal ka anashkaluar haptazi qëndrimin e Gjykatës së Lartë me vendimin e datës 26.9.2024, duke mbajtur i njëjti trup gjykues qëndrim katërcipërisht të kundërt për të njëjtin fakt në dy momente të ndryshme.

17.2 *Liria personale, e garantuar nga neni 27, pikat 1 dhe 2, shkronja "c", i Kushtetutës dhe neni 5, pikat 1, shkronja "c", i KEDNJ-së*, në drejtim të *standardit të dyshimit të arsyeshëm dhe proporcionalitetit*, pasi GJKKO-të dhe Gjykata e Lartë nuk kanë pranuar kërkesën e tij për zëvendësimin e masës "Arresti në burg" me një masë më të lehtë, edhe pse gjatë periudhës së kryerjes së hetimeve kërkuesi nuk ka ndërmarrë ose tentuar ndonjë veprim për të kontaminuar provat apo për t'u larguar, ndaj arsyet e përmendura për bazueshmërinë e caktimit të masës së sigurimit nuk i përgjigjen shkakut të vërtetë të arrestimit të tij. Vendimet janë arbitrare dhe pasqyrojnë një arsyetim formal dhe të përgjithshëm të kriterëve për caktimin e masës së sigurimit nga gjykatat, duke u bazuar vetëm mbi rrezikshmërinë e veprës dhe ashpërsinë e dënimit, pa dhënë asnjë rrethanë konkrete se në çfarë mënyre apo me cilin veprim kërkuesi plotësonte kriteret e parashikuara nga neni 228, paragrafi 3, i KPP-së. Caktimi i një mase të sigurimit personal më të ashpër, në kushtet kur synimi mund të arrihej edhe nëpërmjet masave më të lehta, e bën masën e caktuar ndaj tij joproporcionale me akuzat në ngarkim të tij dhe me situatën faktike në momentin e caktimit të kësaj mase kur hetimet ishin kryer.

18. **Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme**, në mënyrë të përmbledhur, lidhur me themelin e çështjes, ka prapësuar si vijon:

18.1 Pretendimi për cenimin e parimit të prezumimit të pafajësisë dhe të parimit të paanshmërisë nuk qëndron, pasi GJKKO-të e Posaçme dhe Gjykata e Lartë kanë arsytuar mjaftueshëm lidhur me dyshimin e arsyeshëm të bazuar në prova për kërkuesin e hetuar për faktet penale në ngarkim të tij, për të cilat është caktuar masa e sigurimit, si dhe kanë respektuar parimin e prezumimit të pafajësisë në vlerësimin e provave, në përputhje me standardet kushtetuese dhe të GJEDNJ-së.

18.2 Pretendimi për cenimin e parimit të sigurisë juridike nuk qëndron, pasi shkaqet e parashtruara nga kërkuesi kanë objekt vendimin nr. 18, datë 3.5.2024, të GJKKO-së së Apelit, i cili nuk është

objekt i ankimit kushtetues, për më tepër është prishur nga Gjykata e Lartë me vendimin nr. 232, datë 26.9.2024, ndaj nuk prodhon efekte të një vendimi gjyqësor, e konkretisht në arsyetimin e vendimit citohet se “gjyqtari i hetimit paraprak nuk mund të marrë kompetencat e gjyqtarit të seancës paraprake” dhe se kjo ndërhyrje e gjyqtarit të hetimit paraprak në veprimtarinë e prokurorit, duke bërë kualifikim të faktit penal, është jashtë kompetencave të funksionit të gjyqtarit të hetimit paraprak.

18.3 Pretendimet për cenimin e standardit të dyshimit të arsyeshëm dhe proporcionalitetit nuk qëndrojnë, pasi nga GJKKO-të dhe nga Gjykata e Lartë kanë arsyetuar mjaftueshëm lidhur me plotësimin e kushteve të veçanta për caktimin e masës së sigurimit, rrezikut të ikjes së personit dhe rrezikut të ndërhyrjes në marrjen e provave. Vendimet e GJKKO-ve dhe të Gjykatës së Lartë nuk kanë bërë një arsyetim stereotip për plotësimin e kushteve dhe kriterëve të përgjithshme, por i kanë ballafaquar kërkesat ligjore me rastin konkret dhe veprimet hetimore konkrete të ndërmarra në kuadër të këtij procedimi penal. Vendimarrja e GJKKO-ve dhe e Gjykatës së Lartë referon në praktikën e GJEDNJ-së dhe në praktikën gjyqësore të Gjykatës së Lartë, si dhe në vendimet unifikuese nr. 1, datë 8.1.2009 dhe nr. 7, datë 14.10.2011, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë. Gjithashtu, nuk qëndron arsyetimi i kërkuarit se vetë avancimi i hetimeve passjell zbutjen e nevojave të sigurimit si një konstatim ekstraligjor dhe që nuk i përgjigjet cilësisë që merr subjekti procedural nga “persona nën hetim” gjatë hetimit paraprak, në “të pandehur në çdo shkallë të procesit”, që përfundon me vendimin e gjykatës e që bashkëshoqërohet me masën e sigurimit personal sipas specifikimeve të rastit konkret.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

19. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të

ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

20. Në rastin konkret, kërkuari legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenin 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në proces dhe ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

21. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, Gjykata ka pohuar se individ mund t’i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual, vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individ t’u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t’i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë (*shih vendimet nr. 14, datë 21.6.2022; nr. 12, datë 9.3.2021; nr. 8, datë 19.3.2018, të Gjykatës Kushtetuese*). Në thelb, ky rregull synon t’u japë organeve publike dhe, në veçanti, gjykatave të juridiksionit të zakonshëm mundësinë të parandalojnë ose korrigjojnë në substancë shkeljet e pretenduara të të drejtave kushtetuese të individit. Ana tjetër e rregullit të shterimit të mjeteve juridike përfshin detyrimin e vet individit që të tregojë kujdesin dhe vëmendjen e duhur për të paraqitur kërkesa, kundërshtime ose ankime tek organet publike dhe gjykatat e juridiksionit të zakonshëm për rrethanat që mbështesin pretendimet për cenimin e të drejtave kushtetuese (*shih vendimet nr. 10, datë 7.3.2023; nr. 25, datë 13.10.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, Gjykata çmon të ndalet në kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive* në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës. Gjykata vëren se ndaj kërkuarit është caktuar masa e sigurimit “Arresti në burg” në datën 28.3.2024, me vendim të gjykatës së shkallës së parë.

Procesi gjyqësor i caktimit të kësaj mase është në fazën e miratimit të saj nga gjykata e apelit (*shih paragrafët 5–9 të vendimit*). Ndërkohë, paralelisht me këtë proces, në kohën kur prokurori ka paraqitur informacionin dymujor për zbatimin e masës së sigurimit, kërkuesi ka kërkuar në gjykatë zëvendësimin e saj. Kjo kërkesë nuk është pranuar nga gjykata e shkallës së parë në datën 24.6.2024. Kërkuesi ka paraqitur ankim, por gjykata e apelit në datën 31.7.2024, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Në vijim, Gjykata e Lartë në datën 4.12.2024, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit. Lidhur me këtë të fundit, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje nga rekursi i personit nën hetim R. M., pasi kërkuesi nuk ka paraqitur rekurs.

23. Në vijim të rrethanave të parashtruara më sipër, edhe pse e drejta e ankimit kundër një vendimi gjyqësor duhet kuptuar si mundësi e çdo individi për të pasur mjete të caktuara procedurale për të kundërshtuar vendimin e dhënë nga një gjykatë më e ulët në një gjykatë më të lartë, duke i garantuar individit të drejtën për t'u përballur me drejtësinë në të gjitha nivelet e saj, Gjykata konstaton se në rastin në shqyrtim nuk rezulton që kërkuesi/mbrojtësi i caktuar prej tij të ketë vënë në lëvizje Gjykatën e Lartë nëpërmjet rekursit dhe të ketë marrë përgjigje për pretendimet e paraqitura në të. Gjykata thekson se si rregull mjetet e ankimit, sikurse është edhe rekursi, kanë efekt dhe sjellin pasoja të drejtpërdrejta vetëm për individin që i ka ushtruar ato, vetë ose nëpërmjet mbrojtësit të caktuar. Edhe pse subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, nuk ka prapësuar në lidhje me mosshkrimin e mjeteve në drejtëm të depozitimit të rekursit vetëm nga njëri prej të pandehurve, Gjykata konstaton se në rastin konkret e drejta e rekursit është ushtruar nga i bashkëpandehuri tjetër, ndërkohë që Gjykata e Lartë është shprehur në vendimin e saj vetëm për pretendimet e ngritura prej tij, për rrjedhojë vendimi i Gjykatës së Lartë, edhe pse ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së apelit, pa përcaktuar se ndaj cilit prej të pandehurve ka prodhuar efekte, në fakt duket se ka prodhuar efekte dhe pasoja vetëm për individin që e ka ushtruar të drejtën e rekursit. Në këto rrethana, Gjykata vlerëson se për sa kohë që kërkuesi nuk ka ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë dhe nuk i ka ngritur në atë shkallë të gjyqimit pretendimet që ka paraqitur në Gjykatë,

ai nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja f, të Kushtetutës.

24. Në përfundim, Gjykata çmon se kërkesa e kërkuesit duhet të rrëzohet sipas arsytimit të mësipërm të këtij vendimi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 19.11.2025.

Shpallur më 12.12.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sonila Bejtja, Sandër Beci, Marjana Semini

KËRKESË

Shtetasja Viollanda Koçi kërkon pranë Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Elbasan shpalljen të zhdukur të shtetasit Kristaq Nikolla Mile më datë 17.8.2014, i lindur më 21.10.1936.

KËRKUESE
Viollanda Koçi

	Formati 61x86/8
--	-----------------

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2025

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 128 lekë

